

**NKP:n
XXIII
EDUSTAJAKOKOUKSEN
DIREKTIIVIT
NEUVOSTOLIITON
KANSANTALouden
KEHITTÄMISEN
VIISIVUOTISSUUNNITELMASTA
VUOSIKSI
1966–1970**

**NKP:n keskuskomitean puhemiehistön
jäsenen, SNTL:n ministerineuvoston
puheenjohtajan A. N. Kosyginin alustus 5. 4. 1966**

Hyvät toverit edustajat! NKP:n keskuskomitea esittää puolueen XXIII edustajakokouksen käsiteltäväksi vuosiksi 1966—1970 laadittavaa SNTL:n kansantalouden kehittämisen viisivuotissuunnitelmaa koskevan direktiiviluonnoksen. Tämä luonnos käsittää Neuvostoliiton talouden lähimpien viiden vuoden kehitysohjelman, jonka puolueemme esittää neuvostokansalle. Luonnoksessa kuvastuu puolueemme politiikan pääsisältö, neuvostokansan perusetuja ilmaisevan politiikan sisältö, jona on kommunismin rakennustyön edelleen laajentaminen Neuvostoliitossa NKP:n ohjelman suuntaviivoja vastaavasti.

Direktiiviluonnos julkaistiin ja sai laajaa vastakaikua kotimaassamme sekä rajojen takana. Sitä käsiteltiin eri tasavaltojen puoluejärjestöjen edustajakokouksissa, aluepiirien ja alueiden puoluekonferensseissa, puolueen perusjärjestöjen ja työtätekevien kokouksissa, siitä käytiin laajaa mielipiteiden vaihtoa lehdistössä. Luonnos on saanut kaikkialla osakseen yksimielisen hyväksymisen. On saatu paljon ehdotuksia. Nuo ehdotukset tullaan huolellisesti tutkimaan viisivuotissuunnitelmaa laadittaessa ja eräiden niistä tulee heijastua direktiiveissä.

Ennen kuin ryhdyn selostamaan viisivuotissuunnitelman perustehtäviä, pyydän saada kertoa maamme talouden ja kulttuurin tärkeimmistä kehitystuloksista.

I. Neuvostoliiton kansantalous nykyvaiheessa.

Maan talouden ja kulttuurin kehitys seitsemän viime vuoden aikana

NKP:n keskuskomitean toimintaselostuksessa, jonka NKP:n keskuskomitean ensimmäinen sihteeri tov. L. I. Brezhnev esitti edustajakokoukselle, on:

vakuuttavasti osoitettu se jättiläismäinen työ, jonka puolue on tehnyt NKP:n XXII edustajakokousta seuranneella kaudella, sekä puolueen johtava osuus neuvostoyhteiskunnan kehittämisessä;

suoritettu Neuvostoliiton ulko- ja sisäpoliittisen aseman seikkaperäinen poliittinen luonnehdinta ja annettu arvio maamme kehityksen sosiaalisista ja taloudellisista yhteenvedoista;

määritelty jatkuvan kommunistisen rakennustyön talouspoliittiset tehtävät.

Sosialistisen yhteiskuntajärjestelmän etevämmyyttä ilmaisevilla pitkän tähtäimen kansantaloussuunnitelmilla on mitä tärkein järjestävä osuus maamme talouden ja kulttuurin kehityksessä. On kulunut vajaat 40 vuotta siitä, kun puolueen XV edustajakokous, ohjeanaan Leninin lausuma ajatus sosialistisen talouden tie-teellisestä suunnittelusta, vahvisti ensimmäistä viisivuotissuunnitelmaa koskevat direktiivit. Silloin pantiin alulle Neuvostoliiton poliittisessa, taloudellisessa ja kulttuurikehityksessä tavattoman suurta osaa esittäneiden viisivuotissuunnitelmien sarja.

Silloin kun ensimmäinen viisivuotissuunnitelma hyväksyttiin, maamme itse asiassa vasta ryhtyi luomaan raskasta teollisuutta. Yksityispääomalla oli yhä vielä

huomattava sija teollisuustuotannossa ja varsinkin kaupassa; maaseutu oli tavallaan pienten talonpoikaistalouksien valtameri, neuvostotiloilla ja maatalousosuuksilla oli hyvin vähäinen osa maataloustuotannossa, riistäjäluokkia oli vielä sekä maaseudulla että kaupungeissa. Kommunistisen puolueen johtamina työväenluokka, työtätekevät joukot ottivat vasta ensi askelia sosialismin taloudellisen perustuksen rakentamisessa.

Täyttämällä ensimmäisen, toisen ja osan kolmatta, toisen maailmansodan keskeyttämää viisivuotissuunnitelmaa ratkaistiin mitoiltaan valtaisa maan teollistamisen ja maatalouden sosialistisen uudistamisen tehtävä. Riistäjäluokista tehtiin loppu ja poistettiin ne syyt, jotka synnyttävät ihmisen riistoa. Vallitseviksi tulivat uudet sosialistiset tuotantosuhteet, jotka avasivat laajat mahdollisuudet tuotantovoimien nopeutuvalla kehitykselle. Neuvostoliitto muuttui korkeasti kehittyneeksi teollisuusmaaksi ja sosialismille laskettiin vankka aineellinen perusta.

Maassa tapahtui todellinen kulttuurivallankumous. Kaikki neuvostotasavallat saavuttivat suuria menestyksiä taloudellisessa rakennustyössä ja kulttuurielämässä.

Fasistien aloittama sota aiheutti suunnatonta vahinkoa Neuvostoliitolle: yli 20 miljoonaa ihmishenkeä tuhoutui ja me menetimme suunnilleen 30 prosenttia kansallisrikkaudestamme. Puolueen ja kansan eteen nousi lykkäystä sietämätön tehtävä: kansantalous oli jälleenrakennettava lyhyessä ajassa ja sitten ylitettävä huomattavasti sen sodanedellinen taso. Päättämällä neljännen viisivuotissuunnitelman me ratkaisimme tuon tehtävän pääpiirteissään. Viidennellä viisivuotiskaudella kohotettiin edelleen maan taloutta.

Puolueen XX edustajakokous, joka viitoitti suunnan kommunistisen rakennustyön laajentamiseen, vahvisti ohjeet kuudennen viisivuotissuunnitelman laatimiseksi. Kolme vuotta myöhemmin puolueen XXI edustajakokous vahvisti kansantalouden kehityksen tavoiteluvut vuosiksi 1959–1965. Koko tämä jakso käsittää kaksi

viisivuotiskautta. Maamme on siten täyttänyt kaikkiaan seitsemän viisivuotissuunnitelmaa. Jokainen viisivuotiskausi oli neuvostokansan suuri voitto, se merkitsi sosialistisen synnyinmaamme sankarillisen historian etappia, uutta askelmaa sosialismin ja kommunismin rakennustyössä.

Saadaksemme havainnollisemman kuvan tiestä, jonka maa on kulkenut ensimmäisestä viisivuotiskaudesta nykypäiviin, ja voidaksemme määritellä lähtöasemat uuden, kahdeksannen viisivuotissuunnitelman laatimista varten, esitän eräitä numeroita, joista näkyy miten raskaan teollisuuden eri haarojen tärkeimpien tuotelajien tuotanto on kasvanut:

	V u o d e t				
	1928	1940	1945	1958	1965
Sähköenergia (mrd. kWt)	5,0	48,3	43,3	235	507
Teräs (milj. tn)	4,3	18,3	12,3	54,9	91,0
Öljy (milj. tn)	11,6	31,1	19,4	113	243
Kaasu (mrd. m ³)	0,3	3,4	3,4	29,9	129
Kivihiili (milj. tn)	35,5	166	149	493	578
Sementti (milj. tn)	1,8	5,7	1,8	33,3	72,4
Metallintyöstökoneet (tuhatta kpl.)	2,0	58,4	38,4	138	185
Autot (tuhatta kpl.)	0,8	145	75	511	616
Traktorit (tuhatta kpl.)	1,3	31,6	7,7	220	355
Väkilannoitteet (lannoiteyksiköjä milj. tn)	0,14	3,2	1,1	12,4	31,3

Ryhtyessämme täyttämään ensimmäistä viisivuotissuunnitelmaa me kehitimme kaiken kaikkiaan 5 miljard-

dia kilowattituntia sähkövoimaa eli puolet siitä, mitä yksi ainoa V. I. Leninin nimeä kantava Volgan vesivoimalaitos Kuibyshevin alueella kehittää vuoden mittaan. Ensimmäisellä ja toisella viisivuotiskaudella sekä kolmannen viisivuotiskauden kolmena vuotena sähkövoiman tuotanto lisääntyi melkein kymmenkertaisesti. Sodan vaurioiden seurauksena sähköntuotanto supistui. Mutta ensimmäisestä sodanjälkeisestä viisivuotiskaudesta nyt päättäneeseen seitsenvuotiskauteen asti se on taas kasvanut vuosi vuodelta nopeasti. Vuonna 1965 maan voimalaitokset kehittivät sähköenergiaa 507 kWt eli 101 kertaa enemmän kuin v. 1928.

Likipitäen samanlainen on kuva myös muilla raskaan teollisuuden aloilla. Teräksen ja öljyn tuotanto on v. 1965 kasvanut vuoteen 1928 verrattuna 21-kertaiseksi, hiilen tuotanto 16-kertaiseksi, sementin tuotanto on lisääntynyt 39-kertaiseksi ja metallintyöstökoneiden valmistus 93-kertaiseksi.

Kulutustavaroiden osalta voidaan esittää seuraavia numeroita:

	V u o d e t				
	1928	1940	1945	1958	1965
Kankaita kaikkia laatuja					
(mrd. metriä)	3,0	4,5	1,8	7,5	9,1
Trikootuotteita (milj. kpl.)	8,3	183	50	496	907
Nahkajalkineita (milj. paria)	58	211	63	356	486
Hienoa sokeria juurikkaasta (milj. tn)	1,3	2,2	0,5	5,2	8,9
Radiovastaanottimia (tuhatta kpl.)	—	160,5	13,9	3902	5159
Televisioita (tuhatta kpl.)	—	0,3	—	979	3655
Jääkaappeja (tuhatta kpl.)	—	3,5	0,3	360	1675

Kuten asetelmasta näkyy, kankaiden tuotanto kasvoi viisivuotiskausien aikana kolminkertaiseksi, nahkajalkineiden 8,4-kertaiseksi ja hienon sokerin tuotanto seitsemänkertaiseksi.

Myös maataloustuotanto on kasvanut järjestelmällisesti. Se näkyy seuraavista keskimääräisistä vuosituotantoluvuista viisivuotiskausittain:

	1924— 1928	1936— 1940	1946— 1950	1956— 1960	1961— 1965
Maatalouden koko tuotto (vertailukelpoisissa hinnoissa, mrd. rpl)	22,0	23,5	27,3	46,7	52,3
Tärkeimpien tuotteiden tuotanto					
Vilja (milj. tn)	69,3	77,4	64,8	121,5	130,2
Raakapuuvilla (milj. tn)	0,6	2,5	2,3	4,4	5,0
Liha, teuraspaino (milj. tn)	4,2	4,0	3,5	7,9	9,3
Maito (milj. tn)	29,3	26,5	32,3	57,2	64,7
Kananmunat (mrd. kpl.)	9,2	9,6	7,5	23,6	28,7
Villa (tuhatta tn)	157	129	147	317	361

Kokonaisuudessaan on maatalouden keskimääräinen vuosituotanto kasvanut viisivuotiskausien kuluessa lähes 2,5-kertaiseksi.

Maan väestö on kuitenkin samana aikana kasvanut puolitoistakertaiseksi ja sen ostokyky on kasvanut vielä enemmän, kun taas maataloustuotannon kasvu on jäänyt jälkeen eikä ole tyydyttänyt täydelleen kansantalouden tarpeita.

Kuten näette, toverit, neuvostomaan kansantalous koko ajan kulkee nousevaa linjaa huolimatta kehityksen eri vaiheissa syntyvistä vaikeuksista. Taloutemme me-

nestykset on saavutettu maan sisäisten voimavarojen, työläisten, talonpoikien ja sivistyneistön sankarillisen työn avulla, sosialistisen järjestelmän etevämmyyden ansiosta.

Myös seitsenvuotissuunnitelman täyttämisen tärkeimmät yhteenvedot ovat todistuksena saavutuksistamme.

Teollisuustuotannon volyymi on päättyneellä seitsenvuotiskaudella kasvanut 84 0/0, perusrakennustoiminta (rakennus- ja asennustyöt) 49 0/0, tavarankuljetukset kaikilla kuljetusvälineillä 72 0/0. Kulutukseen ja kasaamiseen käytetty kansantulo on kasvanut 53 0/0. Kansantalouden perustuotantovarannot ovat lisääntyneet 1,9-kertaisiksi, siihen luettuna kaksinkertainen lisäys teollisuudessa.

Seitsenvuotiskaudella on pantu käyntiin monia uusia teollisuuslaitoksia, rakennettu maailman suurimpiin kuuluvia masuuneja, koksiiuneja, valssilaitoksia, koneenrakennus- ja kemian tehtaita sekä kevyen ja ravintoaineteollisuuden tuotantolaitoksia, luotu kymmeniä tuhansia uusia kone-, koje- ja kalustotyyppisiä ja tehty suuri työ kaikkien kuljetusmuotojen teknisen uudistamisen alalla.

Neuvostolainen tiede on saavuttanut erinomaisia menestyksiä. Neuvostotiedemiesten tunnetut työt avaruustutkimuksen, kvanttielektroniikan ja kiinteän kappaleen fysiikan aloilla, polymeerien ja erilaisten puolijohteiden kehittämisessä, atomienergian rauhanomaisessa käytössä sekä monet muut työt ovat saaneet yleisen tunnustuksen.

Neuvostoliiton kansantalouden teollisen ja teknisen kasvun pohjalta täydellistyy jatkuvasti ja kaikinpuolisesti meidän puolustusteollisuutemme. Rinnan teknisten taisteluvälineiden tuotannon lisäämisen kanssa on omistettu suurta huomiota uusien taisteluvälineiden suunnittelulle ja tuotannon järjestämiselle sekä aseistuksemme taisteluteknisten ominaisuuksien parantamiselle. Neuvostoarmeijalla ja sotalaivastolla on nyt käytössään vahva nykyaikainen aseistus.

Me olemme ylpeitä kyvykkäistä tiedemiehistämme ja suunnittelijoistamme, puolustusteollisuutemme insinööreistä, teknikoista ja työläisistä, jotka luovat korkeimman luokan teknisiä taisteluvälineitä.

Neuvostoliitolla on melkein rajattomat luonnonvarat. Erinomaisten geologiemme uhrautuvan työn ansiosta ovat luonnonrikkauksien tutkitut varat huomattavasti laajentuneet. Meillä on nyt näitä luonnonvaroja niin paljon, että ne tyydyttävät täydelleen kansantalouden kehittymisen.

Neuvostoliiton väkiluku on lisääntynyt seitsenvuotiskaudella 23 miljoonalla ja on nyt 232 miljoonaa. Työläisten ja toimihenkilöiden luku on noussut 56:sta 77 miljoonaan. Spesialistien määrä teollisuudessa, maataloudessa, kulkulaitoksissa ja rakennustoiminnassa on huomattavasti suurentunut, samoin meillä on nyt enemmän tieteen, kulttuurin, opetustoiminnan, terveydenhuollon ym. henkisen työn tekijöitä. Tämä käy ilmi seuraavasta asetelmasta:

	V. 1926 väestönlaskennan mukaan, so. vähän ennen ensimmä. viisivuotiskauden alkua	Tammikuussa 1959 so. seitsenvuotiskauden alussa	Vuoden 1965 lopussa
Kaikkiaan henkisen työn tekijöitä (milj. henkeä)	2,6	20,5	25,3
heistä opistojen ja korkeakoulujen loppututkinnon suorittaneita (milj. henkeä)	0,5	7,5	12,1

Ruumiillisen työn tekijäin yleinen sivistystaso on kasvanut mittaamattomasti. Kymmenluokkaisen koulun käyneiden henkilöiden luku on kasvanut seitsemän viime vuoden aikana teollisuustyöläisten keskuudessa 45:stä 58:aan prosenttiin ja kollektiivitalonpoikaiston

keskuudessa 23:sta 31:een prosenttiin. Naiset ja nuoriso esittävät erittäin suurta osaa yhteiskunnallisessa tuotannossa.

Seitsenvuotiskaudella, etenkin v. 1965, on toteutettu joukko tärkeitä työtätekevien elinehtojen parannuksia.

Työläisten ja toimihenkilöiden keskimääräinen kuu-kausipalkka on koko maan mitassa noussut vuoden 1958 aikaisista 78:sta ruplasta 95:een ruplaan v. 1965. Jos taas otetaan huomioon yhteiskunnallisista varannoista saatavat maksut sekä etuudet, niin nämä mukaan lukien työläisten ja toimihenkilöiden tulot ovat nousseet 104:stä ruplasta 128 ruplaan. Vuodesta 1965 on saatettu voimaan kollektiivitalonpoikien valtioneläkejärjestelmä. Valtion eläkkeitä nauttivien henkilöiden kokonaisluku on seitsenvuotiskaudella lisääntynyt 20:stä miljoonasta 32 miljoonaan henkeen.

Viime vuosina on kiinnitetty paljon huomiota asuntorakennustoiminnalle. Kaupunkeihin ja maaseudulle on rakennettu seitsemässä vuodessa lähes 17 miljoonaa asuntoa ja omakotitaloa. Tämä on noin 40 % siitä asuntojen määrästä, joka maassamme oli seitsenvuotiskauden alussa.

Kulutus on kasvanut huomattavasti. Tavaroiden myynti väestölle valtion kauppojen ja osuusliikkeiden välityksellä on kasvanut seitsenvuotiskaudella 60 prosenttia.

Suunnitelma on siten ylitetty useiden erittäin tärkeiden tavoitelukujen, sellaisten kuin teollisuustuotannon kokonaisuutensa, tavarankuljetusten jne. osalta.

Samaan aikaan ei ole täytetty suunnitelmaa maatalouden osalta, maataloustuotanto kasvoi seitsenvuotiskaudella vain 14 prosenttia. NKP:n keskuskomitean maaliskuun täysistunnossa selvitettiin yksityiskohtaisesti syyt maatalouden jälkeenjäämiseen, suunniteltiin konkreettiset toimenpiteet epäkohtien poistamiseksi ja maataloustuotannon kaikkien alojen kehityksen jouduttamiseksi. Maatalouden jälkeenjäämisen seurauksena ei kevyen ja ravintoaineteollisuuden kehitystehtäviä täytetty

kokonaisuudessaan, mikä ei voinut olla hidastamatta kansantulon kasvua ja väestön elintason nousua — työ-
tätekevien reaalitytulot (henkeä kohti) ovat kasvaneet
33 %, sen sijaan, että seitsenvuotissuunnitelma edellytti
niiden kasvavan 40 %.

Väestön reaalitytulojen kasvun hidastuminen aiheutuu
myös siitä, että työn tuottavuuden kasvuvauhti on viime
vuosina hidastunut jonkin verran. Vuosina 1956—1960
työn tuottavuuden vuosittainen nousu teollisuudessa oli
keskimäärin 6,5 %, mutta vuosina 1961—1965 se oli
4,6 %. Meidän on tehtävä kaikki mahdollinen voittaak-
semme tämän jälkeensä jääneisyyden.

Tietty merkitys on myös sillä seikalla, että kansain-
välinen tilanne on viime aikoina vakavasti mutkistunut
USA:n takia sen ryhdyttyä ja paneutuessa yhä tehok-
kaammin Vietnamissa hyökkäyssotaan, joka voi millä
hetkellä tahansa laajeta ja uhkaa maailmanrauhaa.
Ottaen huomioon imperialistien nämä sekä myös muut
hyökkäyshenkiset toimet, NKP:n keskuskomitean ja
neuvostohallituksen on ollut pakko lisätä puolustus-
menoja.

Oli vielä muitakin syitä siihen, että muutamat seitsen-
vuotissuunnitelman tehtävät ovat jääneet täyttämättä.
Kysymys on eräistä seitsenvuotissuunnitelmaan pääs-
seistä erehdyksistä ja virhelaskelmista. Tämä koskee
varsinkin maataloutta ja muutamia teollisuuden aloja.
Näitä virhelaskelmia pahensi monien mutkallisten talou-
dellisten ongelmien ratkaisussa ilmennyt harkitsematon,
voluntaristinen käsittelytapa, mikä johti välttämättö-
män sopusuhtaisuuden rikkoutumiseen kansantalouden
eri alojen välillä sekä myös alojen sisäiseen epäsuhtai-
suuteen. Monissa tapauksissa asetettiin taloudellisesti
perustelemattomia tehtäviä, joita ei voitu täyttää. Sen
johdosta on uudessa viisivuotissuunnitelmassa muuta-
mien alojen tavoiteluvut vuodeksi 1970 suunniteltu jon-
kin verran pienemmiksi kuin aikaisemmin oli edelly-
tetty.

Puolue tuomitsi taloudellisten kysymysten ratkaisemi-

sessä esiintyvän subjektivismiin pitäen sitä leninismille vieraana, diletanttisena tieteen tutkimustulosten ja käytännön kokemuksen halveksuntana. Vuoden 1964 loka-kuun ja sitä seuranneet keskuskomitean täysistunnot ovat panneet sulun senlaatuksille ”johtamismenetelmille”, ne palauttavat kunniaan Leninin määrittelemät sosialistisen rakennustyön tieteellisen johtamisen periaatteet ja kehittävät näitä periaatteita nykyoloihin soveltaen. Näillä päätöksillä pyritään saattamaan johto ja suunnittelu sopusointuun sosialismin objektiivisten taloudellisten lakien kanssa, mobilisoimaan ja asettamaan kommunistisen rakennustyön palvelukseen suunnitelmallisen kansantalouden kaikki reservit ja etevämyys, kehittämään entistä laajemmin joukkojen luovaa aloitteellisuutta.

Tehdessämme yhteenvetoja seitsenvuotissuunnitelman täyttämistä voimme täysin perustellusti sanoa, että olemme päässeet erittäin suuriin saavutuksiin talouden kehittämisessä. Sosialistinen kansantalous on kasvanut mittaamattomasti, käynyt monipuolisemmaksi ja monihaarisemmaksi. Tieteellisen ja teknisen edistyksen ja tieteen sekä tekniikan uusimpien saavutusten käytäntöön soveltamisen vauhti on nopeutunut. Neuvostoliiton kansainvälinen asema ja arvovalta ovat entisestään vahvistuneet.

Oivallinen työväenluokkamme on osoittanut laajaa työuljuutta ja korkeaa tietoisuutta ratkaistessaan sosialistiselle teollisuudelle asetettuja suuria ja mutkallisia tehtäviä.

Kolhoositalonpojat ja neuvostotilojen työntekijät ovat suorittaneet erittäin suuren ja tuloksellisen työn. He ponnistelevat sitkeästi vaikeuksien voittamiseksi, lujittavat kollektiivitalouksien sekä neuvostotilojen taloudellista asemaa.

Tiedemiehet, konstruktöörit, insinöörit ja teknikot, maatalouden specialistit, koululaitoksen ja terveydenhuollon työntekijät, neuvostosivistyneistön kaikki osastot ovat antaneet erinomaisen panoksen koko kansan

yhteiseen asiaan, kommunismin aineellisen ja teknisen perustan luomiseen, maan tuotantovoimien kehittämiseen, sen talouden ja kulttuurin kohottamiseen.

Miljoonien ihmisten antaumuksellinen työ on taloudellisen rakennustyön ja kulttuurielämän kehittämisen tärkein ehto. Ei ole epäilystäkään sen suhteen, että neuvostokansa saavuttaa tälläkin viisivuotiskaudella uusia suuria menestyksiä talouden ja kulttuurin kehittämisessä.

II. Uuden viisivuotissuunnitelman perustehtävät

Toverit! Viisivuotissuunnitelmaa koskeva direktiiviluonnos edellyttää suurten kansantaloudellisten tehtävien täyttämistä. Viisivuotiskaudella maamme aineellinen ja tekninen perusta kehittyy edelleen voimakkaasti. Neuvostoliiton taloudellinen mahti ja puolustuskunto vahvistuvat. Neuvostoyhteiskunta kulkee merkittävän taipaleen eteenpäin kommunistisen rakennustyön tiellä.

Uuden viisivuotissuunnitelman samoin kuin neuvostovaltion koko talouspolitiikan teoreettisena perustana on marxilais-leniniläinen tiede. Määritellessään viisivuotiskauden tärkeimpiä kehityssuuntia puolue pitää ohjearvona V. I. Leninin oppia kommunismin rakentamisesta, sosialistisesta taloudesta, sosialistisesta valtiolaitoksesta sekä taloudellisten ja sosiaalisten prosessien tieteellisestä johtamisesta. Tällöin puolue ottaa varteen Neuvostoliitossa sosialismin ja kommunismin rakentamisessa saadun kokemuksen sekä muiden sosialististen maiden kokemuksen.

Neuvostoliiton kansantalouden kehityksen perussuuntaviivoissa tälle viisivuotiskaudelle heijastuvat nykyajan tieteellis-teknisen vallankumouksen tärkeimmät tendenssit, fysiikan, kemian, matematiikan, kybernetiikan, biologian ja muiden tieteiden alalla tehdyt erinomaiset keksinnöt.

Kuten direktiiviluonnoksessa on sanottu, puolue pitää viisivuotiskauden **taloudellisena perustehtävänä** sitä, että käyttämällä kaikin tavoin hyväksi tieteen ja tekniikan saavutuksia, kehittämällä koko yhteiskunnallista teollista tuotantoa ja kohottamalla sen tuloksellisuutta ja työn

tuottavuutta on turvattava teollisuustuotannon huomattava kasvu sekä maatalouden korkea ja jatkuva kehitysvauhti, ja näin saatava aikaan kansan elintason merkittävä nousu ja tyydytettävä yhä täydellisemmin kaikkien neuvostoihmisten aineelliset ja kulttuuritarpeet.

Tämän tehtävän täyttämiseksi on suunniteltu kansantuotoksen, kansantulon ja väestön reaalityulojen nopeampi kasvu kuin edellisellä viisivuotiskaudella. Kansantuotoksen kokonaisvolyymi kasvaa 1,4-kertaiseksi, perustuotantovarannot yli 1,5-kertaiseksi, siihen lukien teollisuudessa 1,6-kertaiseksi ja maataloudessa 1,9-kertaiseksi. Kansantulo lisääntyy 38—41 prosenttia ja työtätekevien reaalityulot (henkeä kohti) kasvavat 1,3-kertaiseksi.

Viisivuotissuunnitelma pohjautuu vankkaan taloudelliseen ja tieteelliseen perustaan. Suunnitelman tavoitteiden lähtökohtana ovat neuvostoyhteiskunnan kasvavat tarpeet, taloutemme tosiasiallinen taso ja yhteiskunnallisen tuotannon reaaliset laajentamismahdollisuudet.

Meidän on ratkaistava sekä kasaantumisen että kuluksen samanaikaiseen kasvuun liittyviä suurisuuntaisia tehtäviä. Ne taas voidaan ratkaista vain kohottamalla yhteiskunnallisen tuotannon taloudellista tuloksellisuutta, mikä liittyy erottamattomasti tieteellis-teknisen edistyksen nopeutumiseen. Sen vuoksi uuden viisivuotissuunnitelman erikoisuutena on suuntaus koko kansantalouden teknisen kaluston nopeaan uusimiseen, tuotannon rakenteen edistykselliseen muuttamiseen ja vanhentuneiden tuotantoartikkelien korvaamiseen hyvissä ajoin uusilla, nykyaikaisemmilla. On suunniteltu jatkettavaksi yhteiskunnallisen tuotannon kaikkien haarojen teollista kehitystä.

Tieteen ja tekniikan saavutusten nopea soveltaminen tuotantoon on yhteiskunnallisen työn tuottavuuden kohottamisen ratkaiseva ehto. Ilman sitä ei kommunismin aineellisen ja teknisen perustan luomistehtävää voida ratkaista menestyksellisesti. Tiede esittää tavattoman tärkeää osaa tuotannon kehityksessä ja tehokkuuden

lisäämisessä, se antaa suuren panoksen ihmisten jokapäiväisten tarpeiden tyydyttämiseen, auttaa parantamaan työ- ja elämänoloja. Kahden maailmanjärjestelmän taloudellisen kilpailun kulku riippuu ratkaisevalla tavalla tieteen kehitystasosta ja siitä, missä laajuudessa tieteellisen tutkimustyön tuloksia sovelletaan tuotantoon.

Tämän johdosta viisivuotissuunnitelman tulee edellyttää sekä perustavanlaatuisen, teoreettisten että myös sovellettujen tieteellisten tutkimusten nopeaa laajentamista, voimien ja varojen keskittämistä tieteen ja tekniikan kehityksen tärkeimmille, lupaavimmille suunnille.

Tieteellisen ja teknisen tutkimuksen tulee määritellä hyvissä ajoin selvät kehitysnäköalat tuotantoa varten ja antaa edistyksellisiä ratkaisuja. Jo aivan lähiaikoina on luotava hyvin toimiva järjestelmä, jonka tehtävänä on organisoida ja kannustaa suunnitelmallisesti tieteellisten tutkimustulosten mahdollisimman nopeaa ja taloudellista tuotantoon soveltamista. Itsekannattavuuteen perustuvien suorien yhteyksien kehittäminen tieteellisten tutkimuslaitosten ja tehtaiden välille tulee epäilemättä myötävaikuttamaan siihen, että tieteellisiä tutkimustuloksia sovelletaan nopeammin tuotantoon. Elimellisen yhteyden aikaansaaminen tieteen ja tuotannon välille on tieteellisten laitosten ja ministeriöiden suoranaisten velvollisuus.

Mitä tärkeimpänä tehtävänä on luoda tieteelliset perusteet voimatalouden edelleen kehittämiseksi, uusien konstrukti-, rakennus- ym. materiaalien sekä tehokaimman teknologian kehittämiseksi automaation ja tuotannonjohdon kysymykset mukaan luettuna.

Keksijät, järkiperaistajat sekä tieteelliset ja tekniset seurukset esittävät tärkeää osaa teknisen edistyksen toteuttamisessa sekä tieteen ja tekniikan saavutusten soveltamisessa tuotantoon; ne auttavat merkittäväällä tavalla tuotantotekniikan kehittämistä ja täydellistämistä. Taloudellisten ja yhteiskunnallisten järjestöjen on luotava

mahdollisimman suotuisa luovan työn ilmapiiri keksijöiden, järkiperaistajien ja tieteellisteknisten seurojen jäsenten hedelmällistä toimintaa varten.

Suunnitelma edellyttää työn tuottavuuden kasvun jouduttamista soveltamalla laajasti tuotantoon tieteen ja tekniikan saavutuksia, kehittämällä tuotannon specialisointia ja tieteellistä työn organisaatiota, kohottamalla ammattitaitoa ja voimistamalla taloudellisia kannustimia. Työn tuottavuuden keskimääräinen vuotuinen kasvuvauhti (työntekijää kohti) tulee olemaan teollisuudessa 6 % sen oltua 4,6 % vuosina 1961–1965, rakennustoiminnassa 6,6 % (edellisellä viisivuotiskaudella 5,3 %) ja maatalouden yhteiskunnallisessa sektorissa noin 7 % (edellisellä viisivuotiskaudella 3,7 %).

Työläisten työolojen tervehdyttämiseksi ja helpottamiseksi sekä raskaan ihmistyön korvaamiseksi koneilla suunnitellaan tärkeitä toimenpiteitä. Nykyaikainen kone helpottaa suuresti paitsi ihmisen ruumiillista, myös henkistä työtä, tekee sen tehokkaammaksi.

Nykyaikaisilla teknisillä välineillä tulee olemaan yhä suurempi osa kansantalouden johtamisessa. Elektroniset tietokoneet yhdessä teollisuuslaitoksista tietoja välittävien viestituslaitteiden kanssa auttavat parantamaan huomattavasti teollisuuden, rakennustoiminnan ja liikenteen operatiivista johtoa, auttavat suunnitelmatehtävien optimaalisten varianttien määrittelyssä. Nuo koneet suorittavat erilaisia teknisiä, taloudellisia ja finanssilaskelmia ja automatisoivat merkittävässä määrin kirjanpitoa, tekevät ihmisen työn tuottavammaksi. Näiden teknisten välineiden soveltaminen johtosysteemiin on tärkeä kansantaloudellinen tehtävä.

Tekninen edistys kansantaloudessa ja tieteen menestykset riippuvat suuresti siitä, kuinka hyvin on järjestetty kotimaassa sekä ulkomailla suoritettujen tieteellisten tutkimusten tuloksia, tuotannon saavutuksia ja uusia tuotantomenetelmiä, keksintöjä ja järkiperaistämisehdotuksia koskevien tietojen välitys.

Meidän on perustettava maahamme erittäin tehokkaasti toimiva yleisvaltakunnallinen tieteellisten tietojen välitysjärjestelmä.

Se auttaa suunnittelu- ja talouselimiä sekä tieteellisiä tutkimuslaitoksia jouduttamaan tieteen ja tekniikan saavutusten soveltamista kansantalouteen. Meidän tutkijamme ja suunnittelijamme voivat välttyä turhalta samojen töiden toistamiselta, tarpeettomalta ajan ja varojen hukalta. Tieteen ja tekniikan komitean on suunniteltava yhteisvoimin tiedemiesten kanssa toimenpiteet joustavan ja varman tieteellisten tietojen välitysjärjestelmän luomiseksi.

Tieteellis-tekninen edistys liittyy erottamattomasti tuotteiden laadun parantamiseen. Laadun parantaminen merkitsee, että on päättävästi lopetettava vanhentuneiden valmistenimikkeiden tuotanto ja korvattava ne uusilla nykyajan vaatimuksia vastaavilla nimikkeillä. Tämän suunnan täytyy ilmetä selvästi tuotantoalojen ja teollisuuslaitosten viisivuotissuunnitelmista. Teollisuuden täytyy tällä viisivuotiskaudella luoda yhä laajeneva valikoima uusia valmisteita, jotka eivät ainoastaan vastaa laadullisesti nykyistä kansainvälistä tuotantotasoa, vaan myös ylittävät tuon tason.

Yhteiskunnallisen tuotannon tehokkuuden kohottamisen kannalta on erittäin suuri merkitys tärkeimpien varantojen — raaka- ja polttoaineiden, materiaalien, rahaja työvoimaresurssien tarkoituksenmukaisella käytöllä sekä kaikkien tuotantokustannusten supistamisella tuoteyksikköä kohden. Direktiiviluonnoksessa edellytetään, että teräsvalssituotteiden kulutus tuoteyksikköä kohti koneenrakennuksessa ja metalliteollisuudessa vähenee 20—25 prosenttia, polttoaineiden kulutusnormatiivit teollisuudessa vähintään 8—10 prosenttia. Tämän tehtävän ratkaiseminen on viisivuotissuunnitelman täyttämisen tärkeä ehto, sillä jokainen aineellisten kulujen supistumisprosentti teollisuudessa näet lisää kansantuloa yli puolentoista miljardin ruplan verran. Meidän tulee yksin v. 1970 säästää yli 8 miljoonaa tonnia valssiterästä, mikä

on yhtä paljon kuin Magnitogorskin metallurgista kombinaattia vastaavan tehdasjättiläisen valssilaitosten vuosituotanto; meidän tulee säästää 85 miljoonaa tonnia tavallista polttoainetta, 40–50 miljardia kWt sähköenergiaa ja paljon muita aineellisia arvoja, jotka tullaan käyttämään maamme hyödyksi ja kansan hyväksi.

Suurimman mahdollisen hyötytuloksen saannin tuotantovarannoista (markkinoitavien tuotteiden määrän ja laadun sekä voiton puolesta) täytyy muodostua erääksi tärkeimmäksi perusteeksi arvioitaessa kunkin tuotantolaitoksen toimintaa. On välttämätöntä, että kannattavuustaso, so. voiton suhde perusvarantojen ja käyttövarojen summaan, määritellään oikein teollisuuslaitosten viisivuotissuunnitelmia laadittaessa. Ponnistukset tuotantovarantojen tehokkaan käytön puolesta saavat ensiarvoisen tärkeän talouspoliittisen merkityksen ja niiden täytyy muodostua todella koko kansan asiaksi.

Suunnitelman tärkeitä tehtäviä ovat myös keskeneräisen tuotannon ja rakennustoiminnan osuuden vähentäminen, asentamattoman teollisuuskaluston ja markkinointimattomien tavaroiden määrän alentaminen, rakennusaikojen lyhentäminen, uusien tuotantokapasiteettien käyttöönoton nopeuttaminen ja perusrakennustöiden kustannusten pienentäminen.

Kansantalouden suuria sisäisiä reservejä ovat aputöiden koneellistaminen, tuotannon rytmillisyyden turvaaminen, työkurin parantaminen ja työseisokkien poistaminen.

Direktiiviluonnos edellyttää tuotteiden omakustannushinnan huomattavaa laskua ja koko tuotannon kannattavuuden lisääntymistä, mm. kokonaisvoiton lisääntymistä teollisuudessa yli kaksinkertaiseksi, mikä on oleva kansan elintason nousun peruslähde.

Direktiiviluonnoksessa suunniteltu tuotannon kehitys ja tehokkuuden kasvu ovat perustana sille laajalle sosiaaliselle ja taloudelliselle ohjelmalle, joka meidän tulee toteuttaa tällä viisivuotiskaudella.

Viisivuotiskauden tärkeimpänä sosiaalisena tehtävänä

on kansan elintason nousuvauhdin jouduttaminen. Kansantulon kasvua vastaavasti tulevat väestön reaalitytulot kasvamaan. Me voimme uudella viisivuotiskaudella suurentaa huomattavasti kulutusvarantoa edelliseen viisivuotiskauteen verraten: 36—39 prosenttia. Se merkitsee, että kulutusvarannon keskimääräinen vuosikasvu on 11 miljardia ruplaa, kun se kuluneiden viiden vuoden aikana oli 6,5 miljardia.

Kansan elintason kohottamiseen käytettävien varantojen on vuonna 1970 määrä kasvaa noin 59 mrd. ruplaa vuoteen 1965 verrattuna.

Kulutustavaroiden tuotantovauhti on ollut monien vuosien ajan huomattavasti jäljessä tuotantovälineiden tuotannosta. Saavutettu kansantalouden kehitystaso sallii suunnitella uudeksi viisivuotiskaudeksi maatalouden kasvuvauhdin huomattavaa nousua ja sen sekä teollisuuden kehitysvauhdin välisen eron tasoittamista ja teollisuuden sisällä kulutushyödykkeiden tuotantovauhdin ja tuotantovälineiden tuotannon kasvuvauhdin eron tasoittamista. Koko teollisuuden bruttotuotannon kasvaessa 47—50 prosenttia tulee A-ryhmän tuotanto kasvaamaan 49—52 prosenttia ja B-ryhmän tuotanto 43—46 prosenttia. Edellisellä viisivuotiskaudella sitä vastoin teollisuustuotannon lisäys oli A-ryhmässä 58 prosenttia mutta B-ryhmässä vain 36 prosenttia. Tällä viisivuotiskaudella tapahtuu siten oleellinen muutos kansantalouden suhdeluvuissa, varojen uudelleenjakaantuminen kulutushyödykkeiden tuotannon hyväksi samalla kun tuotantovälineiden tuotannon kehittymisen ensivuoroisuus säilytetään.

On itsestään selvää, että keskuskomitea ja hallitus ottaen huomioon nykyisen kansainvälisen tilanteen tulevat tälläkin viisivuotiskaudella jatkamaan maan puolustusmahdin lujittamista ja pitämään aseelliset voimamme sellaisella tasolla, että ne voisivat antaa musertavan vastaiskun hyökkääjälle, jos tämä rohkenisi häiritä neuvostokansan rauhallista elämää ja työtä.

Kulutushyödykkeiden tuotannon kasvun nopeutumi-

nen taataan: kaksinkertaistamalla tuotantovälineiden tuotanto niitä teollisuusaloja varten, joista yleisen kulutuksen kasvu välittömästi riippuu, toisin sanoen maataloutta, kevyttä ja ravintoaineteollisuutta, kauppaa, asuntorakennustoimintaa ja väestöpalvelualoja varten; luomalla maatalouteen vankka tuotantoperusta turvaamaan jatkuva raaka-aineiden saanti kevyen ravintoaineteollisuuden tarpeiksi; suurentamalla kulutushyödykkeiden tuotannon osuutta raskaan teollisuuden, eritoten koneenrakennuksen ja kemian teollisuuden kokonaisuutena.

Tuotantovälineiden hyväksikäytön merkittävä parantaminen on mitä tärkein A-ryhmän ja B-ryhmän tuotteiden tuotannon kasvutempojen välisen eron tasoittamisen ehto. Mitä paremmin me käytämme tuotantovälineitä, sitä vähemmällä A-ryhmän tuotemäärän kasvulla voimme turvata koko yhteiskunnallisen tuotannon, siis samalla myös kulutushyödykkeiden tuotannon nopean kasvuvauhdin.

Samaan aikaan kulutushyödykkeiden tuotannon nopeutuva kasvu on välttämätön edellytys talouden jatkuvalla menestykselliselle kehitykselle. Vain sillä ehdolla voidaan kaikki tuotannon kohottamisen aineelliset kannustimet panna liikkeelle.

Viisivuotiskauden toinen tärkeä sosiaalinen tehtävä on jatkuva eteneminen kohti kaupungin ja maaseudun oleellisten eroavuuksien poistamista, maalaisväestön aineellisen elämäntason ja kulttuuritason johdonmukainen kohottaminen ja lähentäminen kaupunkilaisväestön elämän tasolle.

Maatalous nousee tuotannollis-teknisen tasonsa puolesta vielä lähemmäs teollisuutta. Maatalouden perustuotantovaroja tullaan viisivuotiskauden kuluessa lisäämään melkein kaksinkertaisesti ja oleellisesti uudistamaan; työn tuottavuuden kasvuvauhti suunnitellaan suhteellisesti suuremmaksi kuin teollisuudessa.

Viisivuotissuunnitelman täyttämisen ratkaisevana ehtona on siirtyminen NKP:n keskuskomitean maaliskuun

ja syyskuun täysistuntojen kehittämiin uusiin suunnittelu- ja taloudenjohtomenetelmiin. Tehtävänä on juurruttaa johdonmukaisesti näitä menetelmiä, lujittaa ja täydellistää keskitettyä suunnitelmallista johtoa ja samanaikaisesti kehittää taloudenjohdon demokraattisia perusteita, edistää kaikin tavoin joukkojen luovan aktiivisuuden kasvua. On huolehdittava siitä, että kansantalouden kaikilla aloilla ja kaikissa renkaissa siirrytään täydelliseen taloudelliseen itsekannattavuuteen.

Nykyoloissa asetetaan taloustieteilijöillemme uusia korkeampia vaatimuksia. Tiedemiesten on ratkottava monia ajankohtaisia ongelmia, jotka liittyvät tieteelliseen suunnitteluun ja talouden johtoon uusissa olosuhteissa. Sitä varten on tutkittava syvällisesti ja kaikinpuolisesti taloudellisia prosesseja sekä valmistettava tieteellisesti perusteltuja suosituksia, jotka parantavat taloudellisen rakennustyön käytäntöä.

Direktiiviluonnos edellyttää kaikkien liittotasavaltojen talouden ja kulttuurin jatkuvaa voimakasta nousua. Se ottaa lähtökohdakseen puolueen leniniläisen kansallisuuspolitiikan, joka tähtää Neuvostoliiton kansojen ystävyyden ja veljeyden kaikinpuoliseen lujittamiseen. Teollisuustuotannon volyymi kasvaa viisivuotiskaudella: Venäjän Federaatiossa, Ukrainan, Latvian ja Eestin SNT:ssä noin 1,5-kertaiseksi, Gruusian, Azerbaidzhanin, Uzbekian, Kirgisian ja Turkmenian SNT:ssä 1,6-kertaiseksi, Valko-Venäjän, Kasakhian, Liettuan ja Moldavian SNT:ssä 1,7-kertaiseksi sekä Tadzhiikian ja Armenian SNT:ssä 1,8-kertaiseksi. Täten turvataan teollisuustuotannon nopeampi kasvu tasavalloissa, joiden teollisuus on aikaisemmin ollut vähemmän kehittynyt.

Liittotasavaltojen viisivuotissuunnitelmien lähtökohdaksi on otettava kunkin tasavallan taloudelliset erikoisuudet ja mahdollisuudet, niissä on otettava huomioon liittotasavaltojen välisten taloudellisten yhteyksien lujittaminen ja parantaminen sekä Neuvostoliiton kaikkien veljeskansojen edut. Kehittämällä talouttaan ja kulttuuriaan kunkin tasavallan tulee siten antaa mahdollisim-

man suuri panos yleisvaltakunnallisten tehtävien ratkaisemiseen. Juuri siinä leniniläiset kommunistit näkevät sosialistisen internationalismin olemuksen, maamme kaikkien kansojen murtumattoman ystävyyden edelleen lujittamisen perustan.

Ensiarvoisen tärkeä merkitys on tuotantovoimien järkipäisellä, tehokkaimmalla sijoituksella eri liittotasavaltoihin ja maan eri talousalueille. Meidän on viisivuotiskaudella lisättävä teollisuus- ja maataloustuotantoa Uralista itään sijaitsevilla alueilla, minne on keskittynyt suunnattomia teollisuusraaka-aine-, polttoaine- ja sähkövoimaresursseja.

Maan itäosissa on edessä taloudellisen rakennustyön alullepaneminen laajalla rintamalla. Sinne perustetaan jo käytössä olevien ja vasta löydettyjen halvan hiilen, öljy-, kaasu-, rautamalmin- ja ei-rautametalliesiintymien sekä muiden resurssien pohjalta joukko suuria monihaaraisia talouskohteita, joihin kuuluu sekä raaka-aineita että jalostavia teollisuuslaitoksia, rakennetaan uusia rauta- ja autoteitä sekä öljy- ja kaasujohtoja.

Viisivuotiskaudella on huomattavasti kartutettava taloudellista potentiaalia Kaukoidässä, missä on runsaasti rautamalmin- ja ei-rautametalliesiintymiä, polttoaine- ja voimatalousresursseja, metsiä, kalaa sekä muita luonnonvaroja.

Me kehitämme talouttamme läheisessä yhteistyössä toisten sosialististen maiden kanssa. Viisivuotissuunnitelman perustehtävien ratkaiseminen edellyttää taloudellisten suhteiden jatkuvaa kehittämistä sosialistisen maailmanjärjestelmän maihin.

Puoluetta ja koko neuvostokansaa, puolue-, neuvosto-, ja talous-, ammattiliitto- ja muita yhteiskunnallisia järjestöjä odottavat uuden viisivuotissuunnitelman täyttämiseen liittyvät suuret ja monimutkaiset tehtävät.

Ensiarvoisen tärkeä merkitys viisivuotissuunnitelman tehtävien menestyksellisen täyttämisen kannalta on jatkuvasti laajentuvalla sosialistisella kilpailulla, joka on muodostunut joukkojen vallankumouksellisen luomis-

työn eläväksi ilmaukseksi ja on joukkojen tärkeimpiä kommunistiseen rakennustyöhön osallistumismuotoja. Kilpailun miljoonien osanottajien tarmo ja ponnistukset on suunnattava viisivuotiskauden perustehtävien ratkaisemiseen, on annettava esimerkin järjestävän voiman ja eturivin kokemuksen vaikuttaa mahdollisimman laajasti.

Samassa yhteydessä on sanottava myös kansanvalvontaelimistä, jotka auttavat puoluetta kasvattamaan joukoissa suurta vastuuntuntoa annetusta tehtävästä, kehittämään neuvostoihmisissä tietoisuutta siitä, että he ovat maan isäntiä. Kansanvalvontaelinten tulee osallistua vielä aktiivisemmin koko kansan taisteluun tuotannon ja perussijoitusten tehokkuuden lisäämisen, uusien teknisten välineiden käyttöönottamisen, tuotteiden laadun parantamisen, valtiokurin lujittamisen puolesta.

On hoidettava asia niin, että sosialistinen kilpailu, kansanvalvonta, tuotannolliset neuvottelut, kaikki joukkojen luovan omatoimisuuden muodot auttaisivat mahdollisimman suuressa määrin vetämään työtätekeviä mukaan tuotannon johtamiseen, kansantalouden sisäisten reservien selvittämiseen ja hyväksikäyttöön.

III. Teollisuus

Toverit! Maan teollisuustuotanto lisääntyy uudella viisivuotiskaudella suunnilleen 1,5-kertaiseksi.

Teollisuuden kehityksen tunnusomaisena piirteenä uudella viisivuotiskaudella tulevat olemaan: teollisuusalojen rakenteen täydellistyminen ja alojen sisäisten osasuhteiden paraneminen; edistyksellisempien ja taloudellisempien teollisuushaarojen ja tuotantoalojen ensivuoroinen kehitys; niiden alojen osuuden suureneminen, jotka turvaavat koko kansantalouden varustamisen uudella teknisellä välineistöllä sekä uusien, täydellisempien tuotteiden valmistuksen; sellaisten uusimpien teollisuusalojen kuin elektroniikan, radioelektroniteknikan, atomienergetiikan, puhtaiden ja ylipuhtaiden materiaalien, elektronisten tietokoneiden ja synteettisten aineiden tuotannon huomattava laajentuminen; teollisuuden käänne kohti maatalouden tarpeiden täydellisempää tyydyttämistä ja kulutustavaroiden tuotannon kaikinpuolista laajentamista. Nämä periaatteelliset rakenteelliset muutokset vastaavat kansantalouden kiireellisiä vaatimuksia.

Tuotannon kasvavat mitat vaativat teollisuuden toiminnan kaikkien laatutavoitteiden korottamista, tuotantovälineiden käytön huomattavaa parantamista sekä raaka-aineiden, materiaalien ja polttoaineiden kulutuksen vähentämistä tuoteyksikköä kohti. Tämä tehtävä ratkaistaan ennen kaikkea tuotantolaitoksissa ja työpaikoilla. Sen ohessa tämä tehtävä on otettava lähtökohdaksi myös teknisen politiikan perussuuntia määriteltäessä.

Teknisen edistyksen vauhti riippuu monessa suhteessa tuotannon erikoistumisen kehityksestä. Meillä on maasamme monia erikoistuneita teollisuudenhaaroja, varsinkin koneenrakennuksessa ja metalliteollisuudessa. Eri teollisuudenhaaroille yhteisten erikoistuneiden tuotantoalojen kehitys on sen sijaan vielä takapajulla. Ei voida pitää normaalina sellaista tilannetta, että monet koneenrakennustehtaat valmistavat omin voimin alusta loppuun kaikki alihankitavalmisteet, valanteet, takeet ja koko teknologisen apuvälineistön. Valanteiden tuotanto on meillä hajoitettu yli kolmeen tuhanteen tehdasosastoon, joista suurin osa on teknisesti alhaisella tasolla ja joiden tuotteiden omakustannushinta on sen johdosta korkea.

Meidän on päättävästi muutettava vakiintunutta käytäntöä. Valtion suunnittelukomitean tulee viisivuotissuunnitelmaa laatiessaan ottaa huomioon toimivien tuotantoalojen erikoistaminen ja eri teollisuudenhaaroille yhteisten erikoistuneiden tehtaiden ja tehdasosastojen rakentaminen. Entistä enemmän on kiinnitettävä huomiota myös niiden tuotantoalojen laajentamiseen, jotka ovat erikoistuneet koneiden ja teollisuuskaluston varaosien tuotantoon. Varaosien ja osayhdistelmien tuotannon kehittäminen suo mahdollisuuden järjestää järjestyksellään tavalla myös kaluston korjauksen, joka tulee nykyisin äärimmäisen kalliiksi, näihin tarkoituksiin kulutetaan vuosittain jopa 10 miljardia ruplaa.

Voimatalouden ja polttoaineiden tuotannon jatkuva kohottaminen on viisivuotissuunnitelman tärkeitä tehtäviä. Leninin muotoilema koko maan sähköistämisen ajatus on määräävänä myös uudessa viisivuotissuunnitelmassa. Sähkövoiman tuotanto lisääntyy viidessä vuodessa noin 70 prosenttia. Perussuuntana voimatalouden kehityksessä tulee olemaan suurten höyryvoimalaitosten ja taloudellisten vesivoimalaitosten rakentaminen. Toimivien joukkoon liittyy useita kymmeniä suuria höyryvoimalaitoksia. Niiden joukossa on sellaisia jättiläisiä kuin Reftan voimala Uralilla ja Uglegorskin voimala

Ukrainassa, joiden ensimmäiset aggregaatit käynnistetään tällä viisivuotiskaudella. Voimalaitoskaskadien rakentaminen Volgalla, Kamalla ja Dneprillä saatetaan päätökseen. Siperiassa valmistuu maailman suurin Krasnojarskin vesivoimalaitos. Atomivoimalaitosten rakentaminen tulee edelleen laajenemaan.

Neuvostoliiton voimataloudessa tapahtuu perinpohjaisia teknisiä uudistuksia. Uusia höyryvoimalaitoksia rakennettaessa tullaan asentamaan pääasiallisesti suuria, 300 000 kilowatin tehoisia voimakoneistoyksiköjä. Lisäksi tullaan asentamaan ja käynnistämään myös 500 000 ja 800 000 kilowatin voimakoneistoyksiköjä.

Suunnitelmissa on rakentaa valmiiksi Neuvostoliiton euroopanpuoleisen osan yhtenäinen voimaverkko, aloittaa 1 500 kilovoltin tasavirtavoimalinjojen rakentaminen sähköenergian siirtämiseksi Siperiasta ja Kazahstanista keskusalueille ja Uralille sekä kehittää jakeluverkkoja maaseudun asutuskeskusten, kollektiivitalouksien ja neuvostotilojen suurimman osan liittämiseksi valtion voimaverkkoihin. Sähköenergian käyttö kaikilla aineellisen tuotannon aloilla kasvaa huomattavasti. Sähkön jakelu kaupunkilaisväestön kotitarvekulutukseen lisääntyy 60 prosenttia ja maalaisväestön kulutukseen noin kolminkertaiseksi.

Uuden viisivuotiskauden aikana joudutetaan huomattavasti polttoaineteollisuuden kehitystä ja parannetaan edelleen polttoainetalouden rakennetta: kaasun ja maailman öljyn osuus polttoaineen tuotannossa kohoaa 60 prosenttiin, kun se vuonna 1965 oli 52 prosenttia.

Vuoteen 1970 mennessä öljyn tuotanto aiotaan kohottaa 345–355 miljoonaan tonniin ja kaasun tuotanto 225–240 miljardiin kuutiometriin. Öljyn tuotanto lisääntyy vuosittain yli 20 miljoonaa tonnia ja kaasun tuotanto noin 20 miljardia kuutiometriä. Öljyn ja kaasun tuotantoprosesseja tehostetaan edelleen. Laajassa mittassa tullaan soveltamaan menetelmiä, joilla vaikutetaan keinoitekoisesti öljykerrostumiin, käyttämään yhtä porausreikää öljyn nostamiseen samanaikaisesti useam-

malta tasolta ja soveltamaan muita tehokkaita menetelmiä. Käyttämällä yhtä porausreikää öljyn nostoon useammalta tasolta saadaan porausten määrän vähentämisen tuloksena viidessä vuodessa noin 400 miljoonan ruplan säästö perussijoituksissa.

Öljyn tuotannon lisäys lankeaa pääasiassa jo käytössä olevien öljykenttien osalle. Samalla ryhdytään käyttämään, kuten edustajat jo ovat maininneet puheissaan, uusia laajoja Tjumenin ja Mangyshlakin öljy- ja kaasualueita. Länsi-Siperiasta löydetyille uusille öljy- ja kaasualueille rakennetaan suuria tuotantolaitoksia; viisivuotiskauden loppuun mennessä siellä tullaan tuottamaan öljyä yhtä paljon kuin nykyään Azerbaidzhanin tasavallassa. Kaasujohtojen valtaputkisto laajenee 1,5-kertaiseksi ja läpimitaltaan suurten putkien käyttö lisää tuntuvasti uusien kaasujohtojen kuljetuskykyä.

Uzbekian SNT:sta (Buharasta) Uralille johtavilla kahdella kaasujohdolla ja Igrim-Serovin kaasujohdolla, jotka rakennettiin ja otettiin käyttöön viime vuonna, on suuri merkitys Uralin voimatalouden lujittamisen kannalta samoin kuin siltä kannalta että Uralin tärkeimmät kaupungit Sverdlovsk, Tsheljabinsk, Magnitogorsk, Nizhnyi Tagil, Orsk, Serov ja muut saavat huokeaa polttoainetta. Kaasun saannin ansiosta monien kaupunkien väestön elinolot ovat parantuneet ja teknologinen prosessi monilla tuotannonaloilla on muuttunut.

Kuluvana viisivuotiskautena rakennetaan kaasujohdotoja Uzbekistanista, Turkmeniasta ja Tjumenin alueelta maan keskisille alueille; teollisuuden ja jokapäiväisen elämän tarpeet tyydytetään siellä kaasun osalta pysyvästi.

Öljynjalostuslaitosten kapasiteetti suurenee noin 1,5-kertaiseksi. Öljytuotteiden laatua parannetaan. Käyttöön suunnitellaan otettavaksi isompia teknologisia laitteita. Niinpä rakennettavaksi suunniteltujen öljynjalostuslaitteiden kapasiteetti yksikköä kohti tulee olemaan 1,5–2 kertaa suurempi. Tämä tekee mahdolliseksi vä-

hentää suhteellisesti perusrakennussijoituksia, supistaa metallinkulutusta ja kohottaa työn tuottavuutta.

Ölly- ja kaasuteollisuuden intensiivisen laajenemisen ohella uudella viisivuotiskaudella laajenee myös hiiliteollisuus. Hiilen tuotanto lisääntyy miltei 100 miljoonaa tonnia ja kohoaa 665—675 miljoonaan tonniin vuonna 1970. Nopeimmin tullaan kehittämään koksishiilen tuotantoa. Hiiliteollisuuden tulee tyydyttää hyvälaatuisella hiilellä niin kansantalouden tuotannolliset tarpeet kuin myös väestön kulutustarpeet. Kaikkien tärkeimpien hiilialueiden käyttöä laajennetaan entisestään. Laajamittaisia töitä tullaan suorittamaan hiilen tuotantoprosessien koneellistamiseksi. Hiilen lastaus louhintapaikoilla tulee pääasiallisesti koneellistetuksi lopullisesti ja laajassa mitassa ryhdytään käyttämään koneyhdistelmiä, jotka lisäävät tuotantotehoa ja parantavat samalla huomattavasti kaivosmiesten työoloja. On käytettävä täydellisemmin hyväksi hiilen avolouhinnan laajentamiseen olevia mahdollisuuksia. Direktiiviluonnoksen edellyttämät toimenpiteet tekevät mahdolliseksi lisätä suunnitellussa mitassa hiilen tuotantoa lisäämättä työläisten lukumäärää.

Neuvostoliiton **rauta- ja terästeollisuuden** saavutukset ovat huomattavia. Rauta- ja terästeollisuutemme on useiden teknisten ja taloudellisten osoittimien osalta edellä kehittyneimmistä kapitalistimaista. Neuvostoliitossa on rakennettu maailman suurimmat masuunit ja martinuunit, laitteet teräksen jatkuvaa valua varten, metallin sulatuksen teknologisia prosesseja on parannettu huomattavasti.

Meidän tulee vastedeskin kohottaa rauta- ja terästeollisuutemme teknistä tasoa. Viisivuotiskaudella on suunniteltu rakennettavaksi metallurgisia aggregaatteja, joiden suorituskyky on suurempi kuin nykyisten, masuuneja tilavuudeltaan 2 700 kuutiometriä kukin, suuria sähkökäyttöisiä teräksen sulatusuuneja ja happikonverttereita sekä tehokkaita mekanisoituja valssilaitoksia. Laajassa mitassa tullaan soveltamaan metallin sulatuk-

sessä tehokkaampia tuotantomenetelmiä ja teknologisia prosesseja käyttämällä happea, luonnonkaasua, sulateagglomeraatteja ja rautamalmikakkuja. Niinpä vuonna 1970 enemmän kuin viidesosa kaikesta teräksestä tuotetaan happikonvertterimenetelmää käyttämällä. Viisivuotiskauden loppuun mennessä sulatetaan happipuhallusta käyttäen 60 miljoonaa tonnia raakarautaa ja 90 miljoonaa tonnia terästä.

Metallin laadun parantamiseksi on suunniteltu huomattavia toimenpiteitä. Laatuteräksen tuotanto lisääntyy monenkertaiseksi. Valssituotteiden, putkien ja metallivalmisteiden lajitelma monipuolistuu. Tarkkuusprofiilien, kylmävalssattujen levyjen ja kylmävedettyjen valmisteiden, ohutseinämäisten teräsputkien ja metallilangan tuotantoa lisätään. Korkealaatuista kylmävalssattua muuntajaterästä valmistavien tuotantolaitosten tuotantokapasiteetti lisääntyy kolminkertaiseksi. Valssituotteiden karkaisevaa lämpökäsittelyä ryhdytään soveltamaan huomattavasti laajemmin.

Rauta- ja terästeollisuuden ministeriön on nopeutettava Magnitogorskin metallurgisessa kombinaatissa, Tsheljabinskin, Zaporozhstalin, Verh-Isetskin tehtaissa ja Zhdanovin Iljitsh-tehtaassa sellaisten työosastojen rakennustöitä, joissa valmistetaan leveitä levyjä kuuma- ja kylmävalssauksella ja levyjä ruostumattomasta ja muuntajateräksestä, joudutettava valkopeltiä, leveitä ja ohuita levyjä, leveälappaisia palkkeja ja 1 420 mm paksuisia putkia valmistavien koneiden rakentamista sekä varustettava valssiosastot kalustolla tarkkuusprofiilien tuottamista varten. Näiden toimenpiteiden toteuttamisella on suuri kansantaloudellinen merkitys: riittää kun sanoo, että direktiiviluonnoksessa suunnitellun metallien laadun ja lajitelman parantaminen merkitsee samaa kuin yli 5 miljoonan tonnin lisäystä vuonna 1970 valssituotteiden valmistuksessa.

Tämän viisivuotiskauden aikana tulee kehittymään nopeasti myös ei-rautametallien tuotanto. On suunniteltu lisättäväksi alumiinin tuotantoa 1,9–2,1-kertaiseksi,

kuparin ja sinkin tuotantoa 1,6–1,7-kertaiseksi ja laajennettavaksi huomattavassa määrin lyijyn, magnesiumin, tinan, nikkelin, titaanin, volframi- ja molybdeeni-rikasteiden sekä jalometallien ja timanttien tuotantoa. Erityinen merkitys tulee olemaan malmin mahdollisimman täydellisellä hyväksikäytöllä.

On suunniteltu kehitettäväksi nopeasti **kemiallista teollisuutta**. Nopeimmin tullaan kehittämään kivennäislannoitteiden, tekokuidun, muoviaineiden ja synteettisten hartsien, synteettisen kautsun ja muiden orgaanisen synteetin tuotteiden sekä kotitaloudessa käytettävien kemiallisten aineiden ja erilaisten valmistusten tuotantoa. Viisivuotiskauden loppuun mennessä kivennäislannoitteiden vuosituotanto kohoaa 62–65 miljoonaan tonniin, muoviaineiden ja synteettisten hartsien tuotanto 2,1–2,3 miljoonaan tonniin, tekokuidun tuotanto 780–830 tuhanteen tonniin. Huomattavasti enemmän tuotetaan kankaiden, trikootuotteiden ja keino- ja keuhkokuivemateriaalien valmistamiseen käytettäviä synteettisiä aineita. Autonrenkaiden kudosaines tullaan valmistamaan miltei yksinomaisesti tekokuiduista ja näistä samoista kuiduista valmistetaan lähes kaikki kalaverkot ja kalastusvälineet sekä suodatin- ynnä muut tekniset kankaat.

Mogilevin kaupunkiin suunnitellaan rakennettavaksi suuri tekokuitutehdas, joka tuottaa 50 000 tonnia lavsankuitua.

Polotskin kemiantehtaassa otetaan käyttöön kapasiteetit, joiden ansiosta voidaan tuottaa 48 000 tonnia polyetyyleeniä ja 50 000 tonnia nitronkuitua vuodessa.

Nizhne-Kamskissa käynnistetään kemiallinen kombinaatti, yksi maailman suurimmista laitoksista, joka tuottaa luonnonkautsun korvaavia korkealaatuisia kautsuaineita.

Tsheboksaryssa on valmistumassa kemiallinen kombinaatti, jossa ruvetaan tuottamaan uudenlaisia väriaineita ja tehokkaita kemiallisia kasvinsuojeluaineita.

Kemiallisten tuotteiden tuotannon määrä kohoaa viisivuotiskaudella huomattavasti, mutta eräiden tuotteiden

osalta se on kuitenkin oleva pienempi kuin mitä aikaisemmin hyväksytyissä päätöksissä suunniteltiin. Tämä ei tietenkään merkitse, että huomiomme kemiaan herpaantuisi, vaan se on realistista suhtautumista asiaan. Aikaisempia kemianteollisuutta koskevia suunnitelmia ei varmistettu vastaavilla projekteilla, teknologian kehittelyllä, kalustolla eikä asian vaatimilla rakennusmahdollisuuksilla. Monissa vuonna 1965 käyntiin pannuissa kemianteollisuuden tuotantolaitoksissa niiden kapasiteetin käyttö oli perin alhaista, mikä johtuu suunnitelmissa esiintyneistä virheistä, kalustossa olevista vioista, rakennustöiden kehnoudesta sekä siitä, ettei tuotantolaitoksissa ole ollut riittämiin ammattitaitoisia työntekijöitä.

Kemiallisten tuotteiden laadun parantamiseen ja lajittelman monipuolistamiseen sekä uusien kemiallisten tuotteiden tuotannon järjestelyyn tullaan kiinnittämään suurta huomiota.

Kansantalouden teknisessä uudistamisessa ja työn tuottavuuden kohottamisessa esittää ratkaisevaa osaa **koneenrakennusteollisuus.**

Neuvostoliiton koneenrakennusteollisuus kykenee mahdollisuuksiensa puolesta tyydyttämään kansantalouden tarpeet suuritehoisten koneiden ja laitteiden osalta. Monet koneenrakennusteollisuuden tehtaat valmistavat runsaasti erilaista kalustoa, joka teknisiltä ominaisuuksiltaan on korkeinta kansainvälistä tasoa tai parempaa. Esimerkiksi vuonna 1964 käyntiin pannut Krivoi Rogin ja Tsheljabinskin metallurgisten tehtaiden valannevalssilaitokset ovat tuotantoteholtaan huomattavasti voimakkaammat kuin vastaavat suurimmat aggregaatit ulkomailla. Bratskin ja Krasnojarskin vesivoimalaitoksia varten on valmistettu maailman tehokkaimmat vesiturbiinit ja generaattorit, meillä on ryhdytty valmistamaan uusinta kalustoa masuuneja ja sementtiteollisuutta varten sekä suuria kaivinkoneita. Viime vuosina on rakennettu yli 1300 nykyaikaista automaatti- ja puoliautomaattikonesarjaa metallin muokkausta varten.

Monet tehtaat tuottavat silti edelleenkin koneita ja laitteita, jotka tekniseltä tasoltaan eivät vastaa ajan vaatimuksia. Yksi esimerkki tästä. Vuonna 1958 valmistettiin TE-10-merkkisten moottorivetureiden koekappaleita. Kohta sen jälkeen konstruointiin vieläkin parempia moottorivetureita, jotka olivat 1,5–2 kertaa tehokkaampia kuin TE-3, jonka sarjatuotanto on nykyään käynnissä. On kulunut 7 vuotta, TE-10-merkkisiä valmistetaan pieninä sarjoina eikä tehokkaampien moottorivetureiden tuotantoa ole tähän mennessä järjestetty ollenkaan. Vuonna 1965 TE-10 moottorivetureita valmistettiin miltei 4 kertaa vähemmän kuin vanhanmallisia TE-3-merkkisiä. Luganskin, Harkovin ja Kolomnan tehtaiden johto on tavattoman kauan viivyttänyt tehokkaampien uusien moottorivetureiden viimeistelyä ja Harkovin Elektrotjashmash-tehtaan johtomiehet eivät ole toimittaneet ajoissa sähkölaitteita. Liki pitäen samanlainen on tilanne sähköveturien valmistamisen suhteen Novo-Tsherkasskin ja Tbilisin tehtaissa.

Tehtaidemme valmistaman kaluston tulee olla teknisiltä ominaisuuksiltaan ja taloudellisuuden kannalta maamme ja koko maailman tieteen ja tekniikan uusimpien saavutusten tasalla. On muun muassa järjestettävä korkeasti mekanisoitujen ja automatisoitujen kalustokompleksien sarjatuotanto. Valmistettavien laitteiden, ennen muuta rauta- ja terässulattimojen voimalaitteistojen ja aggregaattien sekä kemian- ja öljynjalostustehtaiden koneiden suorituskykyä yksikköä kohti on suurennettava optimiarvoihin.

On kohotettava jyrkästi suunnittelutoimistojen merkitystä, yhdistettävä ne läheisemmin tuotantolaitoksiin, luotava paremmat edellytykset suunnittelijoiden luovalle työlle ja heidän yksilöllisten kykyjensä ilmenemiselle, kohotettava suunnittelijoiden vastuuta siitä, että työnlaisina olevissa suunnitelmissa konstruktiiiviset ratkaisut ovat teknisesti korkeatasoisia. On innostettava pyrkimään parempiin saavutuksiin suunnittelutyössä. Suunnittelutyössä on oltava jatkuvasti etumatkaa, jotta

voitaisiin ryhtyä ajoissa uudenmallisten koneiden, kaluston ja laitteiden sarjatuotantoon.

Valtion suunnittelukomitean ja työkone- ja työkaluteollisuuden ministeriön tulee turvata takoma- ja puristinkoneiden ja parhaimpien, varsinkin erittäin tarkkojen metallinleikkuukoneiden, erikoiskoneiden ja aggregaattien, hioma- ja viimeistelykoneiden, automaattien ja puoliautomaattien samoin kuin automaattikonesarjojen ensivuoroinen kehitys. On ryhdyttävä toimenpiteisiin ohjelmaohjauksella toimivien koneiden huomattavaa lisäämistä varten.

Standardisointikomitean tulee yhdessä koneenrakennusministeriöiden kanssa järjestää koneiden osayhdistelmien ja osien sekä kojeiden yhdenmukaistaminen ja normalisointi.

Mittareita ja kojeita valmistavat tehtaat on kalustettava teknisesti uudestaan ja lisättävä nykyaikaisten kojeiden, ennen kaikkea automaatiovälineistön, teknologisten prosessien valvonta- ja säätölaitteiden ja tarkkuusmittarien valmistusta. Kansantalouden teknisen tason kohottamiseksi on laajennettava elektronisten laskukoneiden tuotantoa, parannettava matematiikkakoneiden laatua ja saatava aikaan, että tietokoneita käytetään laajalti tutkimus-, lasku- ja suunnittelutöissä sekä tuotannon ohjauksessa.

Pitäen lähtökohtana kansantalouden tarpeita direktiiviluonnoksessa on osoitettu koneenrakennusteollisuuden kunkin alan ratkaisevimmat kehitysongelmat. Suunnitellaan laajennettavaksi huomattavasti voimataloutta, metallurgista, kemiallista ja öljynjalostusteollisuutta varten tarvittavien koneiden tuotantoa, elektronista ja radioteknistä teollisuutta. Suuria tehtäviä asetetaan traktori- ja maatalusteollisuudelle. On kehitettävä nopeasti autoteollisuutta. Kuorma-autojen tuotantoa suunnitellaan lisättäväksi 1,6–1,7-kertaiseksi ja henkilöautojen tuotantoa miltei 4-kertaiseksi. Tämä vaatii laajentamaan toimivia tehtaita ja rakentamaan uuden autotehtaan. Koneenrakennusteollisuutemme on tekni-

sen tasonsa ja spesialistiensä kannalta velvollinen valmistamaan sellaisia tuotteita, jotka voisivat kilpailla menestyksellisesti kansainvälisillä kone- ja teollisuuskalustomarkkinoilla.

Erityistä huomiota on kiinnitettävä niihin koneenrakennusteollisuuden haaroihin, jotka valmistavat kalustoa kevyttä ja ravintoaineteollisuutta varten. Näillä aloilla on lisättävä huomattavasti tuotantokapasiteettia, ryhdyttävä valmistamaan sarjatuotteina noin kolmea tuhatta eri tyyppiä olevia suuritehoisia uudenmallisia koneita kehruu- ja kutomoteollisuutta sekä viimeistelymuokkausta varten, trikoo-, lyhyttavara- ja jalkinetehaita sekä ravintoaine-, lihanjalostus- ja meijeriteollisuutta varten.

Viisivuotissuunnitelmassa tulee ottaa huomioon raskaiden ja työvoimaa vaativien töiden koneellistamiseen tarvittavien koneiden ja laitteiden tuotannon lisääminen.

Koneenrakennusteollisuudessa on runsaasti mahdollisuuksia lisätä tuotantoa toiminnassa olevissa tehtaissa parantamalla tuotantolaitosten kaluston käyttöä, vähentämällä muun muassa sen seisokkiaikaa. Lisätyövoiman hankkimista helpottaa se, että tuotantolaitokset voivat käyttää osan voitosta asuntovarantonsa laajentamiseen.

Uuden viisivuotiskauden aikana tulee tapahtumaan huomattavia muutoksia metsä-, paperi- ja puunjalostusteollisuudessa. Tähän asti metsä- ja puunjalostusteollisuuden valmistamien tuotteiden lajiluettelo on ollut ver-
raten suppea ja puuta joutuu paljon jäteaineeksi. Useimmissa tapauksissa meillä valmistetaan yhdestä puukuu-
tiometristä 3—5 kertaa vähemmän tuotteita kuin nyky-
aikaista teknologiaa soveltavissa puunjalostuslaitoksissa. Perussijoitusten suuntana tulee olla sellaisten tuotantolaitosten rakentaminen, joissa raaka-aine jalostetaan kokonaisuudessaan. Raaka-aineen paremman käytön ansiosta lisääntyy suuresti paperin, selluloosan, pahvin, lastu- ja kuitulevyjen, puusepän tuotteiden, spriin, hii-
van ja muunlaisten valmistaiden tuotanto.

Viisivuotiskaudella rakennetaan suuria puunjalostustehtaita varsinkin maan itäosaan. Niiden joukossa on Bratskin metsäteollisuuskombinaatti, Krasnojarskin selluloosa- ja paperikombinaatti ja Amurin Komsomolskin selluloosa- ja kartonkikombinaatin ensimmäinen osa. Siperiaan ja Kauko-Itään rakennetaan tuotantolaitoksia, joiden kapasiteetti on lähes 2,5 miljoonaa tonnia selluloosaa ja noin 1,3 miljoonaa tonnia kartonkia.

Kartongin, puulevyjen ja vaneerin tuotannon lisäämistä koskevien tehtävien täyttö antaa vuonna 1970 mahdollisuuden säästää yli 60 miljoonaa kuutiometriä arvopuuta.

Neuvostokansan elintason kohottaminen asettaa suuria tehtäviä kulutustarvikkeita valmistavalle teollisuudelle.

Kevyen teollisuuden alalla suunnitellaan rakennettavaksi noin 300 uutta suurta tuotantolaitosta ja uudistettavaksi yli 100 toimivaa tuotantolaitosta. Kevyen teollisuuden tuotantovauhdin kasvu nopeutuu keskimäärin vuodessa 2,1-kertaisesti. Vuonna 1970 valmistetaan 9,5–9,8 miljardia neliometriä kankaita, 1,65–1,75 miljardia trikoovalmistetta, 610–630 miljoonaa paria nahkajalkinetta. Erityistä huomiota kiinnitetään trikooteollisuuden kehittämiseen. Viiden vuoden aikana suunnitellaan rakennettavaksi 75 trikootehdasta. Pannaan käyntiin alun toistasataa vaatetustehdasta, otetaan käyttöön kapasiteetteja, jotka lisäävät jalkineiden tuotantoa 120 miljoonalla parilla vuodessa, uudistetaan monia toimivia kenkätehtaita.

Kevyen teollisuuden työntekijöiden tehtäväksi asetetaan tuotteiden lajivalikoiman uusiminen suurimmalta osaltaan. Teollisuuden on kehitettävä järjestelmällisesti uusia tavaralajikkeita, tarjottava niitä väestölle ja aiheutettava siten näiden tavaroiden kysyntää.

Maatalouden työntekijöiden tulee yhdessä teollisuuden työntekijöiden kanssa ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin, jotka takaavat puuvillan, villan, pellavan, nahkan ja muiden raaka-aineiden laadun paranemisen, osoittaa

selvästi, kuka on vastuussa näiden raaka-aineiden laadusta, kun niitä tuotetaan maataloudessa, niiden kuljetuksesta hankintakeskuksiin ja teollisuuslaitoksiin. Tämän vuoksi suunnitelmassa tulee ottaa huomioon, että vastaaville järjestöille annetaan kuljetusvälineitä, pakkaustarvikkeita ja kaikkea, mitä tarvitaan näiden raaka-aineiden pilaantumisen tai niiden laadun huononemisen estämiseksi.

Kemianteollisuuden työntekijöiden tulee kohottaa tuntuvasti tekokuidun ja väriaineiden laatua sekä tekonahkan ja kelmuaineiden valmistamiseen käytettävän raaka-aineen ja muiden kemiallisten aineiden laatua ja olla ehdottomasti vastuussa siitä, jos kevyen ja ravintoaineteollisuuden tuotantolaitoksille toimitetaan huononlaatuista raaka-ainetta. Näiden toimenpiteiden toteuttaminen antaa teollisuudelle mahdollisuuden laajentaa yleisten kulutustarvikkeiden lajivalikoimaa, kohottaa työn tuottavuutta, alentaa tuotteiden omahintaa ja parantaa tavaroiden laatua.

Ratkaistavanamme on myös väestön huoltaminen keskeytyksettömästi ja kaikkialla mitä moninaisimmilla korkealaatuuisilla ravintotarvikkeilla. **Ravintoaineteollisuuden** tuotantovolyymi kasvaa näinä vuosina 1,4-kertaiseksi.

Viisivuotiskauden loppuun mennessä lihan tuotanto valtion raaka-ainevaroista aiotaan kohottaa 5,9–6,2 miljoonaan tonniin, kun se vuonna 1965 oli 4,8 miljoonaa tonnia, juuston ja maitotuotteiden tuotanto lisääntyy huomattavasti.

Kalasaalis aiotaan suurentaa 1,5–1,6-kertaiseksi. Tässä tarkoituksessa suunnitellaan täydennettäväksi kalastuslaivastoa nykyaikaisilla suurilla kalastusaluksilla, joista useat ovat korkealaatuisia kalatuotteita valmistavia uivia tehtaita. Kalastusteollisuuden työntekijäin tulee käyttää paremmin laivastoaan ja pyrkiä järjestelmällisesti alentamaan kalatuotteiden omahintaa.

Viisivuotissuunnitelmassa tulee ottaa huomioon kalanviljelyn laajentaminen. On järjestettävä paremmin

jokien ja muiden vesistöjen kalavarojen suojele. Ne, jotka syyllistyvät jokien, järvien ja muiden vesistöjen likaamiseen teollisuuslaitosten ja kaupunkien kunnallislaitosten jätevesillä, on vedettävä ankaraan edesvas- tuuseen. Ravintoaineteollisuus toimii nykyään uusissa olosuhteissa. Tavaroiden kysyntä monipuolistuu jatku- vasti ja niille asetetut vaatimukset suurenevät. On laa- jennettava huomattavasti kaikenlaisten puolivalmistei- den, kulinaaristen valmisteiden ja ruokapakkausten tuo- tantoa sekä parannettava tuntuvasti säilyketeollisuuden työtä.

Yleisten kulutustarvikkeiden tuotanto on tärkeä ja kunniallinen tehtävä. Puolue-, neuvosto-, ammattiliitto- ja nuorisoliittojärjestöjen, kaikkien kansalaispiirien tu- lee vakituisesti valvoa sen täyttöä.

Toverit! Hahmottelemamme teollisuuden kehitystä koskevan suunnitelman täytön tärkeimpänä edellytyk- senä on syyskuun täysistunnon hyväksymän uuden ta- lousreformin suorittaminen teollisuuslaitoksissa. Monet suuret tuotantolaitokset, joiden työläisten ja toimihen- kilöiden yhteinen lukumäärä on yli 300 000 henkilöä, ovat jo siirtyneet uuteen järjestelmään. Toisen vuosi- neljänneksen kuluessa siihen siirtyy vielä suuri ryhmä tuotantolaitoksia, joissa työskentelee yhteensä noin 700 000 henkilöä. Sen jälkeen alkavat siirtyä uuteen järjestelmään eräät koneenrakennusteollisuuden, ravin- toaineteollisuuden ja tekstiiliteollisuuden alat. Vuoden 1967 alkuun mennessä uuteen järjestelmään siirtyneiden tuotantolaitosten työläisten ja toimihenkilöiden yhtei- nen lukumäärä muodostaa noin kolmanneksen teolli- suustyöväen koko lukumäärästä.

Uuteen järjestelmään siirryttäessä kaksi teollisuus- laitosten ryhmää sitoutuu valmistamaan teollisuustuot- teita 150 miljoonan ruplan arvosta enemmän kuin suun- nitelma edellytti ja saamaan 56 miljoonaa ruplaa voit- toa yli suunnitelman. Useimmat ensimmäisen vuosinel- jänneksen aikana siirtyneistä tuotantolaitoksista ovat ylittäneet suurennetun tuotteiden realisointi- ja liike-

voittosuunnitelman. Valtion budjettitulot ovat lisääntyneet. Tuotantolaitoksissa on muodostettu vastaavasti varannot tuotannon laajentamista, aineellista kannustamista ja sosiaalisia ja kulttuurisia toimenpiteitä sekä asunnonrakennustoimintaa varten. Työläisten ja toimihenkilöiden palkka on kohonnut.

Uuteen malliin tapahtuva työnteko vaatii hyvin järjestettyä aineellista ja teknistä huoltoa. Neuvostoliiton ministerineuvoston aineellisen ja teknisen huollon valtionkomitea ja ministeriöt ovat velvollisia parantamaan huoltoelinten toimintaa alhaalta ylös asti.

Siirtyminen uuteen järjestelmään parantaa oleellisesti tuotantolaitosten taloudellista tilaa, lisää työntekijäin kiinnostusta työn tuottavuuden kohottamiseen, materiaalien säästämiseen, omahinnan alentamiseen ja tuotteiden laadun parantamiseen.

Jos käytämme oikealla tavalla hyväksi mahdollisuuksiamme, jotka muuten ovat valtavia, niin voimme varmasti sanoa, että teollisuus ei ainoastaan täytä vaan vieläpä ylittääkin viisivuotissuunnitelman tehtävät. Se on oleva työväenluokan, insinöörien ja teknikkojen, suunnittelijoiden, teollisuuden kaikkien työntekijöiden suuri voitto.

Maamme taloudessa esittää erityisen tärkeää osaa maatalous. Se määrää monessa suhteessa kansantalouden muiden alojen kasvun ja työtätekevien aineellisen elintason kohoamisen.

Maataloutta koskevissa viisivuotissuunnitelmasta annettavissa ohjeissa ovat lähtökohtana NKP:n keskuskomitean maaliskuun täysistunnon päätökset. Maatalouden päätehtäväksi viisivuotiskaudeksi asetetaan maanviljelys- ja karjataloustuotteiden tuotannon huomattava lisääminen ja sen kehityksen nopean ja pysyvän kasvuvauhdin turvaaminen. Maataloustuotteiden kokonaismäärän tulee näinä vuosina kasvaa keskimäärin vuodessa vähintään 25 prosenttia verrattuna edellisen viisivuotiskauden keskimääräiseen vuosituotantoon.

Ennen kaikkea tulee lisätä viljan tuotantoa. Vuotuista viljasatoa aiotaan kohottaa 30 prosenttia ja nostaa se 167 miljoonaan tonniin.

Muiden maataloustuotteiden keskimääräistä vuosituotantoa aiotaan vuosien 1961–1965 keskimääräiseen vuosituotantoon verrattuna kohoaa seuraavasti:

- sokerijuurikkaan 59 milj. tonnista 80 milj. tonniin,
- puuvillan 5 milj. tonnista 5,6–6 milj. tonniin,
- perunan 81 milj. tonnista 100 milj. tonniin,
- lihan 9,3 milj. tonnista 11 milj. tonniin,
- maidon 65 milj. tonnista 78 milj. tonniin,
- munien 29 mrd kapaleesta 34 mrd kappaleeseen.

Paras keino kohottaa viljataloutta on satoisuuden lisääminen. Sitä varten on ennen muuta parannettava maanviljelyskulttuuria, viljeltävä maata tieteen pohjal-

ta. Luonnonsuhteiltaan moninaisen maamme valtavalla alueella ei tietenkään voida käyttää samaa viljelysjärjestelmää joka seudulla. Tässä kaavamaisuus on kerrossaan sallimatonta ja viimeisen sanan tulee kuulua maataloustieteelle, neuvostotiloilla ja kolhoositalouksissa työskenteleville spesialisteille ja käytännön miehille.

Viljatuotantoa tulee laajentaa huomattavasti Ukrainassa, Pohjois-Kaukasiassa, keskisillä mustanmullan-alueilla, Volgan varrella, Kazahstanissa, Siperiassa. Siellä on olemassa runsaasti mahdollisuuksia kohottaa viljakasvien satoisuutta.

Neuvostoliiton maatalousministeriön, Venäjän SFNT:n ja Kazahian SNT:n ministerineuvostojen on kiinnitettävä erityistä huomiota uudismailla vallitsevaan asian tilaan, koska siellä pellot ovat suuresti rikkaruohottuneet ja huomattavat alueet kärsivät eroosiosta. Siellä on mahdollisimman lyhyessä ajassa pantava järjestykseen maanviljelys ja saatava pysyvästi korkeita viljasatoja.

Eräänä uutena tehtävänä, joka tullaan ratkaisemaan viisivuotiskaudella, on maataloustuotannon kohottaminen Venäjän Federaation ei-mustanmullan alueella, Valkovenäjällä, Itämeren tasavalloissa, Polesjessa ja Ukrainan länsialueilla. Siellä on suunniteltu suoritettavaksi laajassa mitassa maankuivaustöitä, happamien maiden kalkitsemista, käytettäväksi tehokkaasti kivennäis- ja eläinlannoitteita, kehitettäväksi heinäviljelyä ja suoritettavaksi muita maanviljelysteknisiä toimenpiteitä. Nämä alueet antavat huomattavan määrän lisää maitoa, lihaa, viljaa ja muita tuotteita. Vakavaa huomiota kiinnitetään myös muihin riittävän kosteisiin vyöhykkeisiin. Käyttämällä lannoitteita näillä vyöhykkeillä voidaan saada paljon huokeita maataloustuotteita, varsinkin myyntiviljaa. Näinmuodoin kaikkia vyöhykkeitä, jotka eivät kärsi kuivuudesta, voidaan käyttää verrattomasti laajemmassa mitassa kuin tähän asti.

Maaperältään hedelmällisillä kuivuudesta kärsivillä alueilla — Keski-Aasiassa, paikoitellen Pohjois-Kauka-

siassa, Volgan varrella ja Ukrainan eteläosissa — tullaan suorittamaan laajamittaisia vesitystöitä.

Liian kosteiden alueiden kuivaaminen ja kuivuudesta kärsivien seutujen vesitys tekevät mahdolliseksi voimaeräistää maataloutta ja laajentaa viljakasvien viljelyn ohella puuvillan, sokerijuurikkaan, pellavan, auringonkukan, vihannesten, hedelmien, viinin ja monivuotisten heinäkasvien viljelyä.

Karjataloustuotteiden määrän lisääminen ja niiden laadun parantaminen on tärkeä tehtävä. Tärkeimpänä keinona sen ratkaisemiseksi on varman rehuperustan luominen ja siihen perustuva karjan tuottoisuuden: eläinten elopainon lisääminen ja ravitsemustilan parantaminen, lypsymäärän, villansaannin sekä karjan pääluvun ja siipikarjakannan lisääminen.

Sitä varten on kiinnitettävä vakavaa huomiota luonnonniittyjen käyttöön, samalla kun laajennetaan rehuviljan, yksi- ja monivuotisten heinäkasvien viljelyä. Suunnitelmassa edellytetään myönnettäväksi määrärahoja laajamittaisia maanparannustöitä varten näillä mailla. Nämä varat tulee käyttää taloudellisesti mahdollisimman tehokkaasti. Samalla on käytettävä paremmin hyväksi rehuviljelmiä.

Tällainen on pääpiirteissään maatalouden tuotanto-ohjelma. Tämän ohjelman täytön turvaamiseksi direktiiviluonnoksessa on suunniteltu toimitettavaksi runsaasti erilaista teknistä kalustoa maataloudelle.

Traktori- ja maatalouskoneiteollisuutemme valmistaa nykyään miltei kaikkia koneita, jotka tekevät mahdolliseksi viljan, sokerijuurikkaan, perunan, puuvillan, maisin tuotannon täyskoneellistamisen. Valmisteilla on koneita, jotka sopivat pellavan, vihannesten ja muiden viljelyskasvien viljelyyn ja sadonkorjuuseen, ja koneita, joita tarvitaan karjataloustöiden koneistamiseen.

Suunnitellaan suoritettavaksi uudistuksia toimivissa tehtaissa ja rakennettavaksi uusia tehtaita, muun muassa uusia erikoistehtaita, jotka valmistavat voimakoneita, aggregaatteja, varaosia. Lähivuosina rakennetaan uusi

suuri traktoritehdas Pavlodariin (Kazahian SNT). Koneenrakentajien tulee kiinnittää huomiota erityisesti traktorien ja leikkuupuimurien laatuun, traktorien työnopeuksien ja tehon kohottamiseen, sekä polttoainekulutuksen huomattavaan supistamiseen. Samaan suuntaan on toimittava muitakin maatalouskoneita tuottaessa ottaen huomioon niiden käytön edellytykset eri vyöhykkeissä.

Traktori- ja maatalouskoneeteollisuuden työntekijöiden tehtävänä on järjestää parempien koneyhdistelmien tuotanto taloutta ja karjataloutta varten ja lisätä niiden tuotantoa sekä turvata maatalous täydellisesti traktorien ja maatalouskoneiden varaosilla.

Viidessä vuodessa kollektiivitaloudet ja neuvostotilat saavat 1 790 000 traktoria eli 1,6 kertaa enemmän kuin edellisellä viisivuotiskaudella, 1 100 000 kuorma-autoa, 550 000 leikkuupuimuria ja paljon muita koneita ja laitteita. Energian käyttömäärä maataloustöissä kollektiivitalouksissa ja neuvostotiloilla lisääntyy viisivuotiskaudella vuoteen 1965 verrattuna kaksinkertaiseksi. Niin ikään on laajennettava maatalouskoneiden korjausmahdollisuuksia, suunniteltava toimenpiteitä, jotka tekevät mahdolliseksi käyttää oikealla tavalla tätä maataloudelle toimitettavien koneiden ja kaluston valtavaa määrää sekä säilyttää sen.

Kemianteollisuus tulee lisäämään joka vuosi kivennäislannoitteiden tuotantoa. Niitä tullaan toimittamaan kollektiivitalouksille ja neuvostotiloille kaksi kertaa enemmän. Tämä antaa mahdollisuuden turvata kivennäislannoitteilla raaka-ainekasviviljelmät ja lisätä tuntuvasti lannoitteiden käyttöä jyvä- ja rehuksien viljelyksessä. Lannoitteiden tuotannon lisäämisen ohella on lykkäystä sietämättömänä tehtävänä niiden laadun parantaminen, kuljetus-, säilytys- ja käyttöhäviöiden poistaminen.

Väkirehuja tuottava teollisuus kohottaa rehun tuotannon vähintäänkin 2-kertaiseksi. Samalla ryhdytään valmistamaan laajassa mitassa valkuaisaineista runsaiden

rehujen, vitamiinien, antibioottisten aineiden ja muiden rehujen efektiivisyyttä suurentavia lisäaineita.

Vuoteen 1970 mennessä sähkön kulutus maaseudulla lisääntyy 60–65 miljardiin kilowattituntiin, mikä ylittää kolminkertaisesti vuoden 1965 tason ja on 30 prosenttia suurempi kuin koko maan sähkövoiman kulutus vuonna 1940. Maaseudulla aiotaan lajentaa sähköjohtoverkoston kaksinkertaiseksi ja kohottaa valtion voimaverkoston ja voimalaitosten osuutta kollektiivitalouksien ja neuvostotilojen sähköhuollossa. Sähkövoiman tulee muodostua siksi perustaksi, jonka pohjalta koneellistetaan paljon työtä vaativat prosessit varsinkin karjataloudessa ja parannetaan samalla maatalousväestön elinoloja. Maaseutuväestön käyttäessä laajalti kaikenlaisia sähkökäyttöisiä kotitalouslaitteita ja kojeita, televisio- ja radiovastaanottimia, jääkaappeja ja pesukoneita maaseudun työntekijöiden kulttuuritaso kohoaa oleellisesti ja heidän elinolonsa paranevat.

Maaseudulla tullaan laajentamaan huomattavasti asuntorakennustoimintaa, johtamaan asuntoihin kaasu, rakentamaan kouluja, sairaaloita, kaupunkilaistyyppejä elokuvateattereita.

Kollektiivitalonpoikien yhteistaloudesta saamia tuloja suunnitellaan lisättäväksi viidessä vuodessa 35–40 prosenttia. Heidän lisätulojensa lähteenä on oleva sitä paitsi oma aputalous. Töiden normitus, järjestely ja työstä suoritettavat palkkiot kollektiivitalouksissa tulevat lähemmään entistä enemmän sitä tasoa ja niitä muotoja, jotka ovat vakiintuneet neuvostotiloilla. Aikomuksena on saattaa vähitellen kollektiivitalonpoikiin nähden kaikkialla voimaan taattu kuukausimaksu. Kollektiivitalonpoikien eläkehuoltoa tullaan yhdenmukaistamaan työläisten ja toimihenkilöiden eläkehuoltoehtoien mukaiseksi.

Työ- ja elinolojen paraneminen maaseudulla ja kolhoositalonpoikien yhteistaloudesta saamien tulojen huomattava kasvu merkitsevät historiallisen tehtävän johdonmukaista toteuttamista – maaseututyöväestön elin-

tason saattamista lähemmäksi kaupunkiväestön elintasoa.

Laaditussa maatalouden kehitysohjelmassa pidetään näin ollen silmällä maataloustuotteiden tuotannon nopeaa varmaa kasvua. Tämä ohjelma on täysin realistinen. Sen täyttö varmistetaan toimittamalla kollektiivitalouksille ja neuvostotiloille valtavissa määrin koneita, kivennäislannoitteita, sähkövoimaa. Sen menestyksellistä täyttöä tulevat edistämään ne huomattavat toimenpiteet, joihin puolue ja hallitus ovat ryhtyneet kohottaakseen maatalouden työtätekevien elintasoa, parantaakseen heidän kulttuuri- ja elinolojaan ja innostaakseen aineellisesti kollektiivitalonpoikia ja neuvostotilojen työntekijöitä pyrkimään korkeaan työn tuottavuuteen. Kaikki tämä luo kyllin suotuisat edellytykset sellaisen viisivuotissuunnitelmassa asetetun suuren tehtävän ratkaisemiselle, jollainen on työn tuottavuuden kohottaminen neuvostotiloilla ja kollektiivitalouksissa 40–45 prosenttia.

Suunniteltujen toimenpiteiden toteuttaminen maataloudessa vaatii suuria menoja. Sen vuoksi suunnitelmas-
sa on otettu huomioon vastaavat rahavarat. Yksistään tuotannolliseen rakennustoimintaan (maankuivaus- ja vesitysmenot mukaanluettuina) ja koneiden lunastukseen valtio myöntää maataloudelle määrärahoja 41 miljardia ruplaa, noin 2 kertaa enemmän kuin edellisen viisivuotiskauden aikana.

On otettava huomioon, että maatalouden kohottamisohjelma vaatii valtiota sijoittamaan runsaasti varoja esimerkiksi traktori- ja maatalouskoneiteollisuuteen, kemianteollisuuden lannoitteiden tuotannon laajentamiseksi, voimatalouteen ja muille maataloutta palveleville aloille.

Valtion perussijoitusten lisäksi kollektiivitaloudet itse tulevat alustavien laskelmien mukaan käyttämään taloutensa laajentamiseen noin 30 miljardia ruplaa.

Kuluvan viisivuotiskauden aikana kollektiivitalouksien keskimääräiset vuositulot kohoavat enemmän kuin 40 prosenttia verrattuna vuosien 1961–1965 keskimää-

räisiin vuosituloihin. Tällaisen tulojen kasvun tekevät mahdolliseksi suunniteltu kollektiivitalouksien kokonais-
tuotannon ja myytäväksi tarkoitettujen tuotteiden määrän lisääminen sekä maaliskuun täysistunnon säätämät uudet kolhoosituotteiden hankintaehdot ja korkeammat hankintahinnat samoin kuin kollektiivitalouksille toimitettavien tuotantovälineiden hintojen aleneminen ja kollektiivitalouksilta perittävän tuloveron miltei 2-ker-
tainen pieneneminen.

Kollektiivitalouksien tulojen kasvu luo reaalisen mahdollisuuden kohottaa kunkin kollektiivitalonpojan tuloja riippuen kollektiivitalouden taloudellisen toiminnan yleisistä tuloksista. Tämä on omiaan kannustamaan laajoja kollektiivitalonpoikien joukkoja kohottamaan yhteiskunnallisen tuotannon, sen kaikkien alojen kannattavuutta ja lujittaa sosialistisen maatalouden kolhoosimuodon taloudellista perustaa.

Neuvostotilojen tuotteilla on huomattava osa maataloustuotteiden koko tuotannossa. Neuvostotilojen toiminnan tuloksellisuuden kohottaminen on tämän hetken tärkein tehtävä. Tässä tarkoituksessa suunnitellaan siirryttäväksi neuvostotiloilla uuteen järjestykseen suunnittelussa, taloudelliseen itsekannattavuuteen niiden kaikessa toiminnassa. Nämä toimenpiteet ovat omiaan vakauttamaan neuvostotilojen taloudellista tilaa, syventämään niiden erikoistumista, alentamaan tuotteiden omaahintaa, muuttamaan neuvostotilat esimerkillisiksi maatalousyrityksiksi.

Uuden viisivuotiskauden aikana aiotaan lujittaa hankinta- ja kauppajärjestöjen aineellista ja teknistä perustaa, toimittaa kollektiivitalouksille, neuvostotiloille ja hankkijoille enemmän kuljetusvälineitä ja laajentaa sellaista käytäntöä, että kollektiivitaloudet ja neuvostotilat ovat välittömässä yhteydessä teollisuuslaitoksiin ja kauppoihin. Tämä tekee mahdolliseksi toimittaa ilman kuljetustappioita vihanneksia, hedelmiä, meloneja ja muita tuotteita kulutuspaikkoihin, parantaa väestön varustelua hyvälaatuisten ja vereksien maataloustuottei-

den osalta, supistaa hankintakuluja ja lisätä melkoisesti neuvostotilojen ja kollektiivitalouksien tuloja.

Maataloustuotannon kausittaisuuden vuoksi neuvostotiloilla ja kollektiivitalouksissa olevia työvoimavaroja ei käytetä täydellisesti hyväksi koko vuoden ajan. Siitä syystä olisi taloudellisesti edullista perustaa maaseudulle tuotantolaitoksia maataloustuotteiden alustavaa muokkausta ja jalostamista varten sekä muunlaisten tuotteiden valmistamista varten samoin kuin erilaisia elinkeinoyrityksiä konkreettisten paikallisten edellytysten mukaisesti. Kollektiivitaloudet ja neuvostotilat saavat siitäkin tuloa ja maaseutuväestö lisäansioita. Tällaisten tuotantolaitosten perustamista varten valtio tulee antamaan tarvittavaa apua kollektiivitalouksille ja neuvostotiloille.

Ravintoaineteollisuuden monilla aloilla tulee rakentaa uusia tuotantolaitoksia maaseudulle, missä on raaka-aineita ja vapaata työvoimaa. Olisi tarkoituksenmukaista, että kevyen ja ravintoaineteollisuuden tuotantolaitokset perustaisivat kollektiivitalouksiin ja neuvostotiloille välikausittain toimivia haaraosastojaan.

Maataloutta varten ei ainoastaan ole hahmoteltu suurta tuotannollista ohjelmaa, vaan on myös luotu välttämättömät edellytykset sen menestykselliselle täytölle. Nyt on vain käytettävä taitavasti näitä mahdollisuuksia, jotta jokainen maatalouteen sijoitettu rupla tuottaisi hyviä taloudellisia tuloksia.

Puolue kehottaa kaikkia kollektiivitalonpoikia, neuvostotilojen työläisiä, koneenkäyttäjiä ja kaikkia maatalousspesialisteja tekemään jo viisivuotissuunnitelman ensimmäisen vuoden sellaiseksi, että viljatalous ja maataloustuotannon muut alat kohoavat jyrkästi. Siten luodaan luja perusta koko maatalouden kehityksen viisivuotissuunnitelman täytölle.

V. Kulkulaitos ja tietoliikenne

Toverit! Teollisuus- ja maataloustoiminnan menestys, maan puolustuskunnon tehostaminen riippuu monessa suhteessa kulkulaitoksesta. Miljoonat työtätekevät ovat kiinnostuneita hyvin järjestetystä juna-, laiva-, auto- ja lentoliikenteestä.

Enemmän kuin 70 prosenttia kaikista tavaroista kuljetetaan rautateitse. Rautatiet suoriutuvat menestyksellisesti vuosi vuodelta lisääntyvistä kuljetuksista lisäämättä työntekijäin lukumäärää. Tähän on päästy soveltamalla uutta tekniikkaa ja kohottamalla siltä pohjalta työn tuottavuutta. Nykyään 85 prosenttia kaikista rahdinkuljetuksista tapahtuu käyttämällä sähkö- ja moottorivetureita. Uudentyyppisten veturien käyttäminen on muuttanut perusteellisesti rautateiden toimintaa, niiden taloutta, rautatieläisten työoloja.

Direktiiviluonnoksessa on edellytetty suoritettavaksi huomattavia perussijoituksia rautatielaitokseen. Vuoteen 1970 mennessä rautateillä on siirryttävä pääpiirteissään sähkö- ja moottorivetureiden käyttöön. Liikkuvaa kalustoa täydennetään nykyaikaisilla suuritehoisilla vetureilla ja kantokyvyltään suurilla vaunuilla. Ryhdytään toimenpiteisiin monien rautateiden kuljetuskyvyn lisäämiseksi – rakennetaan rinnakkaisraiteita, laajennetaan asemia, soveltamaan automaatiota.

Uusia ratoja suunnitellaan rakennettavaksi suuntiin Kungrad–Makat ja Gurjev–Astrakan yhteiseltä pituudeltaan yli 1 600 kilometriä. Uuden radan rakentaminen Keski-Aasiasta maan euroopanpuoleiseen osaan suo mahdollisuuden ottaa nopeasti käyttöön Mangyshlakin niemimaalla sijaitsevan rikkaan öljyalueen.

Tjumenista Tobolskin kautta Surgutan alueelle rakennetaan rautatielinja pituudeltaan 650 kilometriä. Tällä radalla on oleva suuri merkitys Tjumenin alueen öljyteollisuuden ja yleensä koko seudun kehityksen kannalta.

Barnaulista Kustanaihin ulottuvan Keski-Siperian pääradan rakennustyöt suoritetaan loppuun. Tämä parantaa Kuzbassin ja Uralin välisiä kulkuyhteyksiä ja vähentää suuren paineen alla toimivaa Siperian pääradan kuormitusta.

On kiinnitettävä vakavaa huomiota rautatieliikenteen sisäisten mahdollisuuksien käyttöön, ja niitä on melkoisesti. Ottakaamme esimerkiksi sellainen huomattava mahdollisuus kuin vaunujen seisokkiajan lyhentäminen tuotantolaitoksissa sekä meri- ja jokisatamissa. Tässä suhteessa voivat saada paljon aikaan lastaus- ja purkaustöiden koneellistaminen, itsepurkavan liikkuvan kaluston käyttöönotto, kuljetussäilöjen rakenteen parantaminen sekä tuotantolaitoksiin johtavien pistoraiteiden tilan parantaminen. Tämän taloudellisen kysymyksen merkitys ei ole suinkaan vähäinen, jos otetaan huomioon, että lastaus- ja purkausmenot muodostavat noin kolmanneksen kaikista liikennekuluista.

Huomattavana voimavara- lähteenä on epärationaalisten kuljetusten kaikkalainen supistaminen. Suunnittelu- ja talouselinten on säädettävä optimaaliset liikenneyhteydet hankkijoiden ja kuluttajien välille, jaoteltava tasapuolisemmin kuljetukset koko vuodelle ja yhdistettävä oikealla tavalla rautateiden-, vesi-, auto- ja muiden liikennealojen toiminta.

On tarkistettava kuljetustariffit siten, että ne kannustaisivat jaottelemaan kuljetukset taloudellisesti perustellusti eri liikennelajien kesken ja käyttämään paremmin kaikkia kulkuvälineitä.

Viime vuosina Neuvostoliiton merilavasto on saanut lisää suuren määrän nykyaikaisia suuritehoisia aluksia. Sen tonnisto on seitsemässä vuodessa lisääntynyt 2,5-kertaiseksi. Merikauppalaivasto turvaa sen, että ulko-

maankaupamme on riippumaton kapitalistisesta rahti-
liikenteestä.

Ulkomaankaupan kehitys, rannikkokuljetusten kasvu vaatii edelleenkin lisäämään merilaivaston tonnistoa. Direktiiviluonnoksessa edellytetään rakennettavaksi kantavuudeltaan suuria mekanisoituja nopeakulkuisia aluksia, suoritettavaksi huomattavia satamien laajentamis- ja koneellistamistöitä, rakennettavaksi korjaustelakoita.

Myös jokiliikenteessä aiotaan täydentää laivastoa ja laajentaa satamia. Tällä on suuri merkitys siltä kannalta, että Siperian ja Kauko-Idän uudet teollisuusalueet saadaan nopeammin käyttöön. Kuljetusten lisääntyminen Volgalla, Kamalla ja Dnjeprillä, suoranainen yhteys Itämeren, Kaspian meren ja Mustan meren välillä tekee mahdolliseksi helpottaa rautateiden kuormitusta maan Euroopan-puoleisessa osassa ja huojistaa monien massatavaroiden kuljetuksia. Tällöin on hyvin tärkeää saada rautatieläisten ja jokiliikenteen työntekijöiden toiminta säännölliseksi ja yhdenmukaiseksi, laajentaa yhteisiä sekakuljetuksia ja nopeuttaa lastin siirtoa satamissa.

Viime vuosina on ryhdytty laajalti käyttämään putki-
kuljetusta, jonka määrä on seitsemän vuoden aikana kasvanut enemmän kuin nelinkertaiseksi. Maaöljyn putkikuljetus on 2–3 kertaa huokeampaa kuin rautatie-
kuljetus. Maassamme on rakennettu hyvin suuria putki-
johtoja, esimerkiksi Tuimazyn–Omskin–Krasnojarskin
–Irkutskin putkijohto, jonka yhteinen pituus on 3,6
tuhatta kilometriä, "Druzhba"-öljyjohto, joka ulottuu
Tatarian ASNT:stä Puolaan, Saksan Demokraattiseen
Tasavaltaan, Tshekkoslovakiaan ja Unkariin ja jonka
pituus on yhteensä 4,5 tuhatta kilometriä, Almetjevskin
–Gorkin, Rjazanin, Ljubertsin öljyjohto, jonka yhteinen
pituus on noin 1 150 kilometriä.

Tänä viisivuotiskautena aiotaan rakentaa öljy- ja kaa-
sujohtoja noin 37 tuhatta kilometriä. Tämä tekee mah-
dolliseksi suorittaa vuonna 1970 enemmän kuin puolet
pitempimatkaisista öljynkuljetuksista putkijohtoja pitkin

ja lisätä samalla huomattavasti kaasun käyttöä hiilen ja muiden polttoaineiden asemesta.

Meillä on muodostettu suuria rakennusjärjestöjä, jotka ovat erikoistuneet rakentamaan rautateitä, siltoja ja putkijohtoja. Nämä ovat teknisessä suhteessa hyvin varustettuja järjestöjä, joiden henkilökunnassa on hyvin päteviä ammattimiehiä ja jotka suorittavat vaativia rakennustöitä vaikeissa olosuhteissa maamme vielä asu-mattomilla seuduilla. Kansamme on arvostanut korkealle tämän rakennusmiesten todella urhoollisuutta merkitsevän työn. Me olemme varmoja siitä, että he tulevat yhtä menestyksellisesti suorittamaan myös uudet suuret tehtävät, joita nykyinen viisivuotissuunnitelma heille asettaa.

Direktiiviluonnos edellyttää lisättäväksi jyrkästi auto-kantaa. Yleiskäyttöisten autojen ohella sitä täydenne-tään suurella määrällä erikoisautoja. Autojen keskimää-räistä kantokykyä lisätään. Väestön kasvavien tarpeiden tyydyttämiseksi lisätään huomattavasti nykyaikaisten linja- ja henkilöautojen tuotantoa.

Viimeksi kuluneiden 7 vuoden aikana on laajennettu huomattavasti autokuljetuslaitoksia, luotu autoliiken-teelle teknistä pohjaa ja laajennettu sentralisoituja rahdin kuljetuksia. Tämänsuuntaista työtä on jatkettava. Nykyään noin puolet koko ajomatkasta kuorma-autot ajavat tyhjillään, seisovat kauan lastattavina ja puretta-vina. Uuteen suunnittelujärjestykseen siirtyneiden auto-kuljetusosastojen kokemus osoittaa selvästi, että on ole-massa reaalin mahdollisuus seisokkien ja tyhjillään ajon jyrkkään supistamiseen.

Huomattava osa autokannasta viipyy pitkän aikaa korjattavana. Näiden seisokkiaikojen supistamiseksi mahdollisimman vähiin on parannettava autojen kor-jaustöiden järjestelyä ja teknologiaa, korjaamojen ja autokuljetuslaitosten varaosahuoltoa, varaosien laatua ja tuotettava riittävästi renkaita. Neuvostoliiton valtion suunnittelukomitean ja autoteollisuusministeriön ja liit-

totasavaltojen ministerineuvostojen velvollisuus on huolehtia siitä.

Kuluvan viisivuotiskauden aikana aiotaan rakentaa kestopäällysteisiä autoteitä 63 000 kilometriä. Lisäksi voidaan tehdä melko paljon käyttämällä paikallisia tulolähteitä, tuotantolaitosten, kollektiivitalouksien ja neuvostotilojen varoja.

Lentoliikenteen konekanta on seitsenvuotiskaudella uusittu kokonaan. Lentoliikenteen käytettävissä on runsaasti nykyaikaisia nopeakulkuisia lentokoneita. Siviililentokoneet suorittavat nykyään huomattavan osan kotimaisista pitkämatkaisista matkustajakuljetuksista. Meillä on säännöllinen lentoyhteys maailman 38 maahan. Tänä viisivuotiskautena lentokuljetusten määrä kasvaa noin 1,8-kertaisesti. Sen vuoksi lentokonekantaa aiotaan täydentää edelleenkin nykyaikaisilla lentokoneilla ja rakentaa uusia lentosatamia. Siviililentoliikenteen työntekijöiden on tehtävä vielä paljon yleisöpalvelukulttuurin kohottamiseksi ja lentoteitse tapahtuvien rahdinkuljetusten lisäämiseksi.

Kulkulaitoksen työntekijöille on asetettu suuria tehtäviä. Viisivuotissuunnitelman täyttö riippuu huomattavissa määrin kulkulaitoksen kaikkien renkaiden säännöllisestä ja järjestyneestä työstä. Kulkuvälineiden käytön parantaminen ja kuljetuskustannusten alentaminen ovat omiaan kohottamaan yhteiskunnallisen tuotannon efektiivisyyttä. Kulkulaitoksen työntekijät antavat epäilemättä oman panoksensa, jotta taloutemme edelleenkehittymisohjelma tulisi täytetyksi.

Direktiiviluonnoksessa on osoitettu toimenpiteet väestön kaikkinaisen tietoliikennepalvelun parantamiseksi. Suunnitellaan rakennettavaksi tehokkaita monikanavaisia kaapeli- ja radiolinkkiyhteyksiä sekä yhtenäinen automaattinen verkosto, joka takaa varman ja katkeamattoman puhelinyhteyden ja moninaisten tietojen välityksen. Väestön käytössä olevien puhelimien lukumäärä kasvaa noin 2-kertaiseksi. Rakennetaan voimakkaita radioasemia palvelemaan Siperian, Kauko-Idän ja Keski-

Aasian kaukaisia seutuja. Televisioasemien verkko laajenee huomattavasti, mikä tekee mahdolliseksi lähettää televisio-ohjelmaa miltei maamme joka seudulle. Maan satelliittien välityksellä televisiokeskuksen lähetyksiä voidaan ottaa vastaan Magadanin alueella, Kamtshatkalla, Sahalinilla, Jakutiassa ja muilla kaukaisilla seuduilla.

Kansantalouden ja kulttuurin nopea kehitys ja väestön kasvavat tarpeet vaativat parantamaan tuntuvasti kaikkea tietoliikennettä. Tietoliikenteen palveluksessa olevien työntekijäin tulee käyttää siinä tarkoituksessa kaikkia mahdollisuuksia, joita tieteen ja tekniikan edistys luo.

VI. Perusrakennustyöt

Toverit! Kun otetaan huomioon uudeksi viisivuotiskaudeksi suunniteltujen perussijoitusten määrä, kysymys varojen tehokkaimmasta käytöstä rakennustöissä käy merkitykseltään ensiarvoiseksi.

Kuluneiden 7 vuoden aikana on tehty melkoisesti perusrakennustöiden parantamiseksi. Rakentajien ja asentajien saavutukset ovat yleisesti tunnetut. Nyt on keskitettävä huomio ratkaisua odottaviin tehtäviin, puutteellisuuksiin yleisessä suunnittelussa, rakennussuunnitelmien valmistelussa ja töiden järjestelyssä, siihen kuinka nämä puutteellisuudet olisi poistettava.

Vakavimpana puutteena on ollut ja on edelleenkin perussijoitusten sirottelu lukuisiin kohteisiin. Tämä johtaa siihen, että monilla valmistusvaiheessa olevilla rakennustyömailla ei riitä raha- ja materiaalivaroja. Useissa tapauksissa rakennustyöt ovat viivästyneet teknisten piirustusten ja laskelmien puuttumisen tahi niiden alhaisen laadun takia. Rakennustyömaiden varustaminen komplettikalustolla on ollut epätydyttävästi järjestettyä.

Rakennussuunnittelujärjestöt ovat toisinaan valmista neet kelvottomia rakennussuunnitelmia ja tehneet kärkeitä virheitä kustannusarvioissa. Monien kohteiden, varsinkin sähkölaitosten alkuperäiset kustannusarviot on tehty ilman syvällistä perustelua ja tarkkoja laskelmia. Sen tuloksena tosiasialliset kustannukset ovat osoittautuneet huomattavasti korkeammaksi, ja sellaisten rakennustöiden saattamiseksi päätökseen on tarvittu suuria lisäsijoituksia. Useissa tapauksissa rakennettavien

tuotantolaitosten, varsinkin kemian- sekä paperi- ja seluloosateollisuuden tuotantolaitosten rakennussuunnitelmien perustaksi on otettu riittämättömästi kehitetyt teknologiset prosessit ja vanhentunut teollisuuskalusto. Tämä on vaikuttanut kielteisesti rakennustöiden valmistumiseen määräajassa, kapasiteettien käyntiinpanoon täydellä teholla sekä alentanut uusiin tuotantolaitoksiin sijoitettujen varojen palautumista.

Rakennustöiden järjestelyssä on myöskin ollut vakavia puutteita: työn tuottavuus on vielä alhaista, koneiden ja koneistojen käyttö on epätyytyttävää, työajan hukka on suurta.

Sanottakoon, että järjestöt, joiden tehtävänä on ollut perusrakennustöiden suunnittelu ja säännöstely, eivät ole olleet tehtäviensä tasalla.

Tehtävät perusrakennuksen alalla kasvavat alkaneena viisivuotiskautena tuntuvasti. Perussijoitusten kokonaismäärä vuosiksi 1966–1970 Neuvostoliiton kansantaloudessa on määritelty 310 miljardin ruplan suuruiseksi, mikä on 47 prosenttia enemmän kuin viimeksi kuluneina viitenä vuotena. Käyttöön otettavien perusvarantojen määrä kasvaa edelliseen viisivuotiskauteen verrattuna noin 1,5-kertaiseksi.

Perussijoitukset lisääntyvät huomattavasti niillä teollisuusaloilla, joilla on ratkaiseva vaikutus tekniseen edistykseen kansantaloudessa sekä työtätekevien elintason kohoamiseen. Kemianteollisuuteen sijoitetaan lähes puolet enemmän varoja kuin edellisenä viisivuotiskautena, rauta- ja terästeollisuuteen 70 prosenttia enemmän, voimatalouteen, konerakennus- ja polttoaineteollisuuteen 50 prosenttia enemmän sekä kevyeseen, elintarvike- ja kalastusteollisuuteen 84 prosenttia enemmän.

Sitä paitsi toimivien tuotantolaitosten tekniseen uusiin lisätään perussijoituksia muodostettavasta uudesta tuotannon kehittämisen varannosta samoin kuin pankin myöntämistä luotoista.

Perusrakennussuunnitelmien täyttämisen sekä kapasiteettien käyttöönoton määräaikojen täsmällinen ja eh-

doton noudattaminen on eräs tärkeimpiä tuotantosuunnitelmien täyttämisen sekä kansantalouden kaikkien alojen keskeisten oikeiden, tarkoituksenmukaisten määräsuhteiden aikaansaamisen ehtoja.

Erääksi päätehtäväksi perusrakennustöiden alalla on katsottava perussijoitusten suunnittelussa sekä niiden teknisessä ja taloudellisessa perustelussa vallitsevan käytännön parantaminen.

Kokemus ja taloudelliset tutkimukset osoittavat, että perussijoitukset on suunnattava ennen muuta toimivien tuotantolaitosten tekniseen uusimiseen, aloitettujen rakennustöiden nopeaan lopettamiseen, jotta mahdollisimman pian ja pienimmin kustannuksin saataisiin käyttöön uusia tuotantokapasiteetteja. Kunkin kohteen rakentaminen on perusteltava huolellisin taloudellisin laskelmin.

Ennen perussijoitussuunnitelmien laadintaa on laadittava perusrakennustöiden tarpeisiin käytettävien tärkeimpien laitteiden ja tarvikkeiden sekä rakennus- ja asennusjärjestöjen kapasiteettien taseet.

Nyt viisivuotissuunnitelma tullaan laatimaan kaikkien rakennettavien tuotantolaitosten kohdalta siten, että suunnitelma jaotellaan eri vuosille. Täten rakennusjärjestöillä tulee olemaan selvä näköala kunkin kohteen koko rakennusajaksi; tuotantolaitokset voivat valmistautua etukäteen tulevien vuosien töihin ja tilata kaluston hyvissä ajoin. Rakennustyömaita, joiden suunnitelmat täytetään menestyksellisesti, tullaan rahoittamaan viisivuotiskaudeksi myönnettyjen varojen koko määräästä, mikä suo mahdollisuuden ottaa kohteet käyttöön lyhyemmässä ajassa.

Rakennussuunnittelujärjestöjen työntekijöitä odottavat suuret tehtävät. Teollisuutemme on kehityttävä uusimpien teknologisten prosessien ja edistyneimpien materiaalien sekä korkeatuottoisten koneiden ja automaation laajan käytön pohjalla. Rakennussuunnittelujärjestöt ovat velvolliset ottamaan suunnitelmissa huomioon kaiken sen uuden ja edistyneen, mitä

maailmassa on luotu, edellyttämään nykyaikaisimpien teknisten välineiden käyttöä, jotta tuotantolaitokset rakennettaisiin tieteen ja tekniikan viimeisimpien saavutusten tasolla. Rakennussuunnitelmissa on edellytettävä käytettäväksi sellaista teknologiaa, että jokaisessa uudessa tuotantolaitoksessa valmistettaisiin enemmän ja parempilaatuisia tuotteita kuin toimivilla tehtailla tuotetaan tällä hetkellä. Uusien rakennussuunnitelmien on turvattava perussijoitusten tehokas käyttö.

Kuten kokemus on vahvistanut, teollisuudessa on tarkoituksenmukaisinta käyttää suurempitehoisia koneita ja laitteita. Se tuottaa huomattavan taloudellisen hyödyn. Esimerkiksi synteettistä ammoniakkia tuottavan tehtaan rakentaminen tulee vuosikapasiteetin ollessa 800 000 tonnia 25 prosenttia halvemmaksi 200 000 tonnin laiteyksikköjä käytettäessä kuin käytettäessä 100 000 tonnin yksikköjä. Öljynjalostusteollisuudessa kunkin tuotantolaitosyksikön kapasiteetin lisääminen puolella suo mahdollisuuden alentaa rakennustöiden ominaisperussijoituksia 20–25 prosenttia ja kohottaa työn tuotavuutta puolella.

Jotta parannettaisiin ratkaisevasti rakennussuunnitelmien ja kustannusarvioiden valmistelua, on kohotettava rakennussuunnittelujärjestöjen vastuuta rakennussuunnitelmien laadusta sekä rakennuskustannusten oikeasta arvioinnista.

Kuluvana viisivuotiskautena aiotaan suunnata huomattavia perussijoituksia asuinrakennustoimintaan. Jotta ne tulisivat käytettyä suurimmalla hyödyllä, on poistettava vakavat puutteellisuudet asuintalojen suunnittelussa ja rakentamisessa.

Arkkitehtien on kiinnitettävä enemmän huomiota väestön mukavuuksiin, parannettava asuintilojen suunnittelua sekä asuintalojen ja julkisten rakennusten ulkoasua, kuitenkin ilman turhaa koristelua.

On edelleenkin kohotettava rakennustöiden suorituksen teollistamis- ja koneellistamistasoa ja käytettävä rakennus- ja asennustöiden suorittamisessa pääasialli-

sesti urakkamenetelmää. On tarmokkaasti ja suunnitelmallisesti otettava käyttöön edistyksellisimpiä menetelmiä ja tehokasta teknologiaa, parannettava rakennustyömaiden materiaaleilla ja koneilla huoltamisen organisaatiota.

Rakennustöiden laatua on parannettava jyrkästi sekä kohotettava rakennustöihin ja varsinkin sisustus- ja viimeistelytöihin osallistuvien työläisten ammattitaitoa.

Rakennustarviketeollisuuden on tuotettava enemmän keveitä ja taloudellisia seinätarvikkeita, kauniita ja kestäviä sisustusmateriaaleja, koristesementtiä, näyteikkunalasia, keraamisia tuotteita ja saniteettiesineitä. Viisivuotiskautena aiotaan lisätä sementin tuotantoa 72 miljoonasta 100–105 miljoonaan tonniin, teräsbetonelementtien tuotantoa 1,4-kertaiseksi, kattotiilen 1,6-kertaiseksi ja ikkunalasin tuotantoa 1,4-kertaiseksi.

Kemianteollisuuden on toimitettava rakennustyömaille hyviä kestäviä maaleja ja muita tarvikkeita. On kaikin tavoin kehitettävä paikallisten rakennustarvikkeiden tuotantoa.

Toverit! Rakentajamme ovat kommunismin aineellisen ja teknisen perustan luomisen puolesta käytävän taistelun eturintamassa. Rakentajamme odottavat uutena viisivuotiskautena suuret ja vastuulliset tehtävät, joiden ratkaisemisesta tulee riippumaan talouselämämme kehityksen ja neuvostoihmisten elintason kohoamisen nopea vauhti. Olemme varmat, että monimiljoonainen rakentajien kollektiivi suoriutuu näistä tehtävistä kunnialla.

VII. Neuvostokansan aineellisen ja sivistyksellisen elintason kohoaminen uutena viisivuotiskautena

Toverit! Kommunistinen rakennustyö ja kansan hyvinvoinnin lisääminen ovat erottamattomat. Määritellesään talouselämän kehityksen pääsuuntia uudeksi viisivuotiskaudeksi NKP:n keskuskomitea ja Neuvostoliiton ministerineuvosto ovat kiinnittäneet erityistä huomiota kansan elintason kohottamiseen tähtääviin toimenpiteisiin. Tämä on ollut eräs keskeisimpiä kysymyksiä viisivuotissuunnitelmaa koskevien direktiivien luonnosta käsiteltäessä.

Neuvostokansan hyvinvoinnin lisääntymisvauhdin nopeuttaminen on se linja, jota puolue tulee noudattamaan horjumatta alkaneena viisivuotiskautena. NKP:n keskuskomitean maaliskuun ja syyskuun täysistuntojen päätösten määrätietoisien toteuttamisen sekä kansantalouden tärkeimpien määräsuhteiden olennaisen parantamisen ansiosta voidaan käyttää aineellisen tuotannon kehittämisessä saavutettuja tuloksia entistä täydellisemmin neuvostoihmisten kasvavien aineellisten ja henkisten tarpeiden tyydyttämiseen.

Direktiiviluonnoksen mukaan kulutusvarannon, toisin sanoen kansan kulutukseen käytettävien aineellisten hyödykkeiden yleisemmän absoluuttinen kasvu tulee olemaan uutena viisivuotiskautena 1,7 kertaa suurempi kuin edellisenä viitenä vuotena. Väestön reaalityulojen, vähittäistavaravaihdon, yleisten ruokailulaitosten liikevaihdon ja yleisöpalvelusten volyymin kasvun vauhti on määritelty korkeammaksi kuin vuosina 1961–1965.

Mainitsen vastaavat luvut:

Tekijä	Lisäys v. 1961–1965 (⁰ / ₀)	Lisäys v. 1966–1970
Reaalitulot (asukasta kohti)	20	n. 30 ⁰ / ₀
Vähittäistavaravaihto	34	43,5 ⁰ / ₀
Yleisten ruokailulaitosten liikevaihto	35	melkein 1,5 kertaa
Yleisönpalvelusten volyyymi	90	n. 2,5 kertaa

Kuten havaitsemme, kansan elintason kohoamisen suunniteltu vauhti on tärkeimpien tekijöiden kohdalta huomattavasti suurempi kuin edellisenä viisivuotiskautena.

Työntekijöiden palkkojen korottaminen sekä työ- ja elinolojen parantaminen tullaan kuluvana viisivuotiskautena rahoittamaan kahdesta lähteestä: valtion hoitoon keskitettävistä resursseista sekä siitä osasta tuloa (voittoa), joka tulee yhä lisääntyvässä määrin jäämään tuotantolaitoksille aineellisen kannustamisen varantoon sekä sosiaalisten kulttuuristen toimenpiteiden ja asuntojen rakentamisen varantoon. Työläisten ja toimihenkilöiden palkan kasvu tulee nyt riippumaan huomattavassa määrin kyseisen laitoksen tuotannollisista tuloksista – realisoitujen tuotteiden volyymin kasvusta, tuotteiden laadun paranemisesta, työn tuottavuuden ja kannattavuustason kohoamisesta sekä voittojen lisääntymisestä. Jokaiselle työntekijäkunnalle tarjoutuvat tässä laajat mahdollisuudet.

Laaditussa kansan elintason kohottamisen suunnitelmassa on ratkaisevana renkaana työstä saatavan maksun – **työläisten ja toimihenkilöiden saaman palkan ja kolhoositalonpoikien yhteistaloudesta saamien tulojen kasvu.** Se on mitä tärkein tuotannon kannustin ja väestön tulojen kasvun päälähde.

Työläisten ja toimihenkilöiden keskikuukausipalkat kohoavat viisivuotiskautena keskimäärin vähintään 20

prosenttia ja uuden viisivuotiskauden loppuun mennessä nousevat noin 115 ruplaan. Kun otetaan huomioon yhteiskunnallisista kulutusvarannoista saatavat summat ja etuudet, niin yhdessä niiden kanssa ne nousevat yhtä työssä käyvää kohti laskettuna noin 155 ruplaan. Kolhoositalonpoikien yhteistaloudesta saamat tulot lisääntyvät keskimäärin 35—40 prosenttia. Työläisten, toimihenkilöiden ja kolhoositalonpoikien palkkarahasto kasvaa viisivuotiskautena yhteensä noin 40 prosenttia.

Tärkeintä palkkapolitiikassamme on palkan kannustavan merkityksen jatkuva lisääminen viisivuotissuunnitelman tärkeimpien tuotantotehtävien ratkaisemisessa. Palkkojen järjestelmälliseen kohottamiseen on liitettävä sopusuhtaisesti niiden työntekijöiden ensisijainen kannustaminen, jotka antavat suurimman panoksen aineellisen tuotannon kehittämisen ja täydellistämisen hyväksi. Asiat on järjestettävä niin, että jokainen työläinen, insinööri ja teknikko tietäisi, kuinka paljon hänen palkkansa kasvaa tuotantolukujen parantuessa ja mikä on oleva hänen osuutensa tuotantolaitoksen saamista lisätuloista.

Uutena viisivuotiskautena tullaan korottamaan vähimmäispalkkaa. Samalla tullaan korottamaan kaksinkertaisesti palkattujen työläisten ja toimihenkilöiden palkkoja, minkä tuloksena voidaan aikaansaada oikeat keskinäiset määräsuhteet yksityisten työntekijäryhmien palkkauksessa. Tällöin on lisättävä niiden etuisuuksia, jotka työskentelevät raskaissa ja terveydelle vahingollisissa työoloissa, maanalaisissa töissä sekä töissä, joiden intensiteetti on tavallista korkeampi.

Meille jää kuitenkin vielä alemmipalkkaisten työläisten ryhmiä. Puhuessamme heistä tarkoitamme ammattitaidottomia työläisiä ja toimihenkilöitä sekä nuorinta palvelushenkilökuntaa. Näiden työntekijäryhmien vähentämiseksi määrällisesti on laajemmin koneellistettava apu- ja kaikenlaisia laskutoimituksia, automatisoitava tuotantoa. Kohottamalla ammattitaitoaan monet noista työntekijöistä voivat siirtyä muihin töihin. Tämä

on luonnollinen prosessi niin tuotannon tehokkuuden lisäämisen kuin sen päätehtävän kannalta, jonka puolueemme on asettanut suoritettavakseen, nimittäin kansan elintason kohottamisen kannalta.

Rinnan palkkojen korottamisen kanssa aiotaan jatkaa **palkasta perittävien verojen lakkauttamista ja alentamista** eräiden työläis- ja toimihenkilöryhmien kohdalta.

Aineelliseen kannustamiseen tarkoitettujen varantojen muodostaminen tuotantolaitoksiin suo mahdollisuuden lisätä kaikkien työntekijöiden yhteistä kiinnostuneisuutta koko tuotantolaitoksen tulosten parantamisesta. Tässä yhteydessä aiotaan uutena viisivuotiskautena **kohottaa palkkioiden osuutta työläisten ja toimihenkilöiden palkoissa**. Siten voidaan entistä paremmin sovittaa yhteen kunkin yksityisen työntekijän sekä koko työntekijäkunnan ja yhteiskunnan edut. Palkkiojärjestelmät, joissa otetaan huomioon työn tuottavuus, työn laatu sekä yksityisten työntekijöiden ja työntekijäkuntien yhteiset tuotannolliset saavutukset, on sitä mukaa kuin otetaan käytäntöön uusi kannustamisjärjestelmä ulotettava vähitellen käsittämään kaikki työntekijäryhmät.

Palkkapolitiikassa on otettava huomioon maan eri alueiden taloudellisen käytön taso sekä siellä vallitsevat vähittäiskauppahinnat. Nykyään Siperiassa, Kauko-idässä ja Euroopan Pohjolassa ei ole palkkalisäkertoimia ulotettu käsittämään kaikkia työläisiä ja toimihenkilöitä. Tämä epäkohta on uutena viisivuotiskautena korjattava. Samalla laajennetaan Peräpohjolassa ja siihen rinnastettavilla seuduilla työskentelevien etuuksia.

Kuten tunnettua, kapitalististen maiden työväenluokka on viime vuosina sitkeässä luokkataistelussa saanut eräitä palkankorotuksia. Mutta nämä korotukset menettävät suurelta osalta reaalisen merkityksensä elinvälttämättömien tavaroiden, vuokrien, kunnallis- ym. palvelusten hintojen järjestelmällisen nousun sekä lääkärinhoidon kalleuden takia.

Kehittyneimmissäkin kapitalistisissa maissa ovat huomattavat työtätekevät väestökerrokset tuomitut köyhyyteen ja kurjuuteen — eikä suinkaan tuotantovoimien riittämättömän kehityksen, vaan kapitalistiselle tuotantotavalle ominaisten mätäpaiseiden, sellaisten kuin pulttien, työttömyyden, pientuottajien vararikkoutumisen, rotu- ja kansallisuussyrjinnän, naisten palkkasorron sekä yksityisten taloudellisten alueiden rappeutumisen takia.

Sosialistinen järjestelmä on raivannut nämä esteet kansan hyvinvoinnin lisääntymisen tieltä ja ensi kerran historiassa liittänyt kansan elintason välittömästi aineellisen tuotannon kehitystasoon ja työn tuottavuuteen ja avannut siten jokaiselle työtätekevälle tien aineellisten ja sivistyksellisten tarpeittensa entistä täydellisempään tyydyttämiseen.

Työtätekevien työstään saamien tulojen lisääntymisen rinnalla on kansan hyvinvoinnin lisäämisessä tärkeä merkitys yhteiskunnan kulutusvarannoilla, jotka meidän oloissamme mahdollistavat suurten perheiden elintason nopeamman kohottamisen sekä väestön sosiaalisten ja sivistyksellisten tarpeiden paremman tyydyttämisen.

Direktiiviluonnoksessa on edellytetty väestön yhteiskunnallisista kulutusvarannoista saamien erinäisten summien ja etuuksien lisäämistä vähintään 40 prosentilla. Näiden varantojen kasvu tullaan suuntamaan ensi kädessä eläkehuollon parantamiseen, lasten kasvattamiseen ja ylläpitämiseen yhteiskunnan toimesta lastenhoitolaitoksissa, terveydenhoidon sekä väestön kulttuurien, yleisöpalvelun parantamiseen niin kaupungeissa kuin maaseuduillakin. Vuonna 1970 käytetään näihin tarkoituksiin noin 60 miljardia ruplaa.

Työläisten ja toimihenkilöiden **eläkehuollon** alalla aiotaan:

korottaa työläisten, toimihenkilöiden ja kolhoositalonpoikien vanhuudeneläkkeiden vähimmäismäärää ainakin 30 prosenttia;

säätää vanhuudeneläkkeen ikärajaksi 50 vuotta eräiden teollisuuslaitosten naistyöntekijäryhmille, jotka erinäisillä aloilla työskentelevät tavallista voimaperäisemmissä töissä;

rinnastaa kolhoositalonpojat työläisiin ja toimihenkilöihin vanhuudeneläkkeen ikärajan sekä eläkkeiden määrittelyjärjestyksen suhteen;

korottaa I ryhmän kolhoosilaisinvalidien eläkkeiden vähimmäissuuruutta sekä ottaa käytäntöön eläkehuolto III ryhmän kolhoosilaisinvalidille, joiden invaliditeetti on johtunut työtapaturmasta tahi ammattisairaudesta.

Toinen tärkeä yhteiskunnan kulutusvarantojen käytön suunta on lasten **ylläpito sekä kasvatus yhteiskunnan toimesta**. Valtion esikoululaitoksissa hoidettavien lasten määrää aiotaan lisätä vuoteen 1970 mennessä 12,2 miljoonaan. Tämä on 1,6 kertaa enemmän kuin vuonna 1965. Siten voidaan pääpiirteissään tyydyttää kaupunkiväestön tarpeet lastenhoitolaitosten suhteen sekä parantaa tilannetta huomattavasti maaseudulla. Lasten määrää päiväkotikouluissa ja -ryhmissä lisätään runsaasti puolella.

Huomattavana sosiaalisena ja taloudellisena toimenpiteenä uutena viisivuotiskautena tulee olemaan työläisten ja toimihenkilöiden siirtyminen **viiden päivän työviikkoon** (viisi työpäivää ja kaksi lepopäivää) jättämällä ennalleen nykyisin käytännössä oleva viikon työajan yhteinen pituus. Tämän ansiosta työssäkäyvät voivat järjestää paremmin leponsa, opinnot ja ammattitaidon kohottamisen. Samalla siirtyminen viiden päivän viikkoon edistää työn tuottavuuden kohoamista sekä tuotannon taloudellisten tulosten paranemista. Kahden lepopäivän ansiosta voidaan järjestää paremmin tuotantokaluston korjaukset, supistaa hukka-aikaa, vähentää polttoaineen ja sähkön kulutusta jne. Tätä osoittavat muun muassa useiden tekstiili-, koneenrakennus- sekä kemian- ja metallurgisten tehtaiden kokemus, joka on saatu niiden toimiessa jo pitkähkön ajan viiden päivän

viikolla: työn tuottavuus on niissä kohonnut ja tuotantokustannukset ovat alentuneet.

Viime vuosina on tehty paljon kaupan parantamiseksi. Tärkeimpien ruokatarpeiden ja teollisuustavaroiden myynti on lisääntynyt huomattavasti. Viime viisivuotiskaudella käytettiin myymälöiden ja muiden kauppalaistosten sekä varastojen ja vihanneskellareiden rakentamiseen yli neljä miljardia ruplaa. Avattiin noin 65 000 myymälää, 42 000 ruokalaa ja muuta yleistä ruokailulaitosta, varastojen ja jäähdytyslaitosten verkostoa on laajennettu huomattavasti.

Mutta valtion ja osuuskuntien kauppaverkoston kehitys jää elämän vaatimuksesta vielä jälkeen. Yksityisten tavaroiden kohdalta ei tyydytetä täydellisesti kysyntää. Eräin paikoin sattuu epäsäännöllisyyksiä sellaistenkin tavaroiden kaupassa, joita meillä on riittävästi. Kotiinmyyntiä, varsinkin maaseutupaikkakunnilla on kehitetty aivan riittämättömästi, käytetään liian vähän automyymälöitä, jotka tulevat halvaksi ja parantavat huomattavasti kolhoositalonpoikien ja neuvostotilojen työläisten palvelua.

Neuvostokaupan parantaminen on eräs tämän viisivuotiskauden tärkeimpiä tehtäviä. Valtion ja osuuskuntien kauppaverkoston vähittäismyyntiä aiotaan lisätä 45 miljardilla ruplalla eli noin 43,5 prosenttia.

Aiotaan lisätä huomattavasti elintarvikkeiden ja kevyen teollisuuden tuotteiden myyntiä, muun muassa lihan ja lihajalosteiden 21 $\%$, maidon ja meijerituotteiden 37 $\%$, kalan ja kalajalosteiden 71 $\%$, sokerin 22 $\%$, kasvisöljyn 65 $\%$, margariinin 95 $\%$, vihannesten ja meloonikasvien 44 $\%$, hedelmien ja viinirypäleiden 30 $\%$, kankaiden, pukimien ja trikoovalmisteiden 38 $\%$, jalkineiden 26 $\%$.

Kestokulutustavaroiden ja sähkökäyttöisten kotitalousvälineiden myynti kasvaa vielä nopeammin.

Seuraavassa vertailevia tietoja:

	Myytiin 1961—1965	Aiotaan myydä 1966—1970
Jääkaappeja (milj. kpl)	4,7	18,5
Pesukoneita (milj. kpl)	10,9	19,0
Vastaanottimia ja radio- gramofoneja (milj. kpl)	21,5	30,0
Televisioita (milj. kpl)	12,0	27,0
Huonekaluja (mrd rpl)	8,0	11,6

Meidän tehtävämme on tasapainottaa täydellisesti tavaresurssit ja väestön ostokyky. Sanottakoon, että kauppatyöntekijät eivät ole pystyneet järjestämään asianmukaisesti väestön kysynnän tutkimista. Se aiheuttaa virheitä kauppajärjestöjen toiminnassa, huonontaa väestön huoltoa yksityisillä tavaroilla sekä joissakin tapauksissa johtaa tavaroiden kasaantumiseen ja huomattaviin aineellisiin tappioihin. Viime aikoina on otettu käytäntöön menettely, jolloin kauppajärjestöt tilaavat itse tavarat teollisuudelta. Se on jo tuottanut myönteisiä tuloksia. Tämä käytäntö on ulotettava kaikkialle, koska se voimistaa kauppaverkoston vaikutusta kulutustavaroiden tuotantoon, niiden valikoimaan ja laatuun.

Jotta väestön palvelu parantuisi ja kauppatyöntekijäin kiinnostus tavaravaihdon laajentamisesta lisääntyisi, kaupan alalla otetaan käytäntöön uusi suunnittelu- ja kannustamisjärjestelmä samalla tavalla kuin teollisuudessa.

Yleisen ruokailun alalla on paljon vakavia puutteita. Ruokaloiden ja ravintoloiden työntekijät eivät voi nykyään moittia elintarvikkeiden riittämättömyyttä. Siitä huolimatta ruoka on usein mautonta, ja asiakkaiden palvelun kulttuuri on edelleenkin alhaisella tasolla.

Yleisen ruokailun parantamiseen on kuluvana viisivuotiskautena kiinnitettävä suurta huomiota. Yleisten ruokailulaitosten liikevaihto lisääntyy noin 1,5-kertaiseksi. Avataan uusia ruokaloita, kahviloita ja ravintoloita. Kaikissa tuotantolaitoksissa, rakennustyömailla,

neuvostotiloilla ja oppilaitoksissa on turvattava mahdollisuus lämpimän ruoan saamiseen.

Kulutusosuuskuntien verkostoa tullaan kehittämään edelleenkin. Se on velvollinen järjestämään maaseutuväestön keskeytymättömän huollon pukimilla, jalkineilla, polttoaineella, rakennustarvikkeilla, kulttuuri- ja kotitaloustavaroilla, laajentamaan leivän tuotantoa, parantamaan yleistä ruokailua ja muuta palvelua.

Nyt kun hinnat maaseudun ja kaupunkien kauppaverkostossa ovat samat, on maaseudulla oltava sellaiset olosuhteet, että asiakas voisi ostaa kaiken tarvitsemansa myös omista maaseutumyymälöistä. Se on kulutusosuuskuntien tehtävä.

Eräänä työtätekevien elintason kohottamisen lähteenä tulee olemaan yksityisten kulutushyödykkeiden ja ennen kaikkea lapsille tarkoitettujen tavaroiden valtion vähittäishintojen alentaminen. Hintoja tullaan alentamaan sitä mukaa kuin kulutushyödykkeiden tuotanto kasvaa sekä kasaantuvat tarvittavat tavara- ja rahavarat.

Kauppaa kolhoositoreilla on parannettava. Se vaikuttaa kohottavasti työtätekevien elintasaan sekä kollektiivitalouksien ja kolhoositalonpoikien tulojen lisäämiseen.

Neuvostoihmisten elintason kohoaminen riippuu huomattavalta osalta yleisönpalvelun parantamisesta. Meidän on tehtävä yleisönpalvelusta eräs kansantalouden huomattavia, teknisesti varustautuneita aloja. Sille luodaan suotuisia edellytyksiä: lisätään huomattavasti yleisönpalveluun tarkoitettujen laitteiden, koneiden ja koneistojen, mm. pesulakaluston, kemialliseen pesuun, jalkineiden korjaukseen sekä parturiliikkeitä ja kampaamoja varten tarkoitettujen koneiden ja välineiden tuotantoa. Parannetaan huomattavasti yleisönpalvelulaitosten huoltamista tarvikkeilla ja kemikaaleilla. Näiden laitosten rakentamiseen ja tekniseen varustamiseen suunnitellaan huomattavia perussijoituksia. Sitä paitsi tähän tarkoitukseen on käytettävä pankkiluottoa laajemmin.

Yleisönpalvelun kehittämiseen tarkoitettujen töiden

määrää lisätään viisivuotiskautena noin 2,5-kertaiseksi ja maaseutupaikkakunnilla yli 3-kertaiseksi. Maaseudulle järjestetään lähimmissä kaupungeissa ja piiriköksissä sijaitsevien yleisöpalvelulaitosten sivuosastoja.

Kokemus osoittaa, että kaikki yleisöpalvelun kehittämiseen käytetyt menot korvautuvat nopeasti. On tarkoituksenmukaista siirtää yleisöpalvelulaitokset toimimaan uusilla suunnittelunehdoilla, jotta yleisöpalvelun parantaminen vaikuttaisi välittömästi näiden laitosten työntekijöiden palkkaan.

Tärkeintä on kuitenkin saada yleisöpalvelun järjestämiseen mukaan aloitteellisia henkilöitä, joilla on selvä käsitys siitä, mitä ihmisen mukavuus edellyttää. Esimerkiksi että asunto korjattaisiin nopeasti ja hyvin, autettaisiin uuden asunnon saanutta muuttamaan ja järjestämään olonsa uudessa asunnossa, asiakkaan ostosten toimittamisessa kotiin, jalkineiden, pukimien ja kotitalousvälineiden korjaamisessa hyvin, nopeasti ja halvalla.

Eräs huomattavimpia sosiaalisia ongelmia on edelleenkin **asuntopulma**.

Se missä määrin kansa on turvattu asunnoilla, kuuluu niihin elintason tekijöihin, jotka eivät riipu vain nykyisestä tuotannosta ja kansantulosta, vaan myös kasaantuneen rikkauden tasosta, koska asuntovarantoahan luodaan vuosikymmeniä.

Vuosina 1966—1970 aiotaan rakentaa kaupunkeihin, työläisasutuksiin ja neuvostotiloille yhteensä yli 480 milj. neliometriä asuntoja. Sitä paitsi maaseudulle suunnitellaan rakennettavaksi väestön ja kollektiivitalouksien voimin 2—2,5 milj. asuintaloa.

Samalla kun keskitetyt valtion perussijoitukset kasvavat on asuntojen rakentamiseen käytettävä laajemmin sitä tuotantolaitosten varantoa, joka on tarkoitettu sosiaalisiin ja kulttuurisiin toimenpiteisiin sekä asuntojen rakentamiseen. On kaikin tavoin tuettava asuntojen osuustoiminnallista rakentamista, jota aiotaan lisätä 3—4-kertaiseksi, annettava työläisille, toimihenkilöille ja kolhoositalonpojille enemmän apua omakoti-

talojen rakentamisessa heidän omilla varoillaan sekä luoton turvin.

Vuosiksi 1966–1970 laadittu asuinrakennusohjelma suo 65 miljoonalle hengelle mahdollisuuden parantaa asunto-olojaan tai muuttaa uusiin taloihin kun vastaava luku oli edellisenä viisivuotiskautena 54 miljoonaa. Ohjelma on suuri. Mutta sittenkään asuntokysymystä ei ratkaista vielä kokonaan. Sen vuoksi on hellittämättömällä tarmolla jatkettava varojen etsimistä yhä uusien asuntojen rakentamiseen. Vuosina 1966–1970 suunnitellaan perussijoitusten lisäämistä kaupunkien ja kylien yleisten laitosten kehittämiseen. Monet kaupungit ja asutukset saavat keskusvesihuollon, moniin johdetaan kaasu. Aloitetaan työ kaasun johtamiseksi asuntoihin myös maaseutupaikkakunnilla. Kotitaloustarpeisiin käytetään laajalti sähköä.

Kommunistinen puolue ja neuvostohallitus kiinnittävät suurta huomiota **kansan terveydenhoitoon**. Neuvostoliitossa on viime vuosina ollut maailman alhaisin kuolevaisuus. Lääkärimme ovat saavuttaneet huomattavaa menestystä monien tautien, varsinkin tarttuvien tautien torjunnassa. Se on heidän suuri ansionsa. Väestön terveydestä huolehtii meillä yli 4 miljoonaa työntekijää, muun muassa 555 000 lääkäriä. Terveydenhoidon aineellista perustaa on tuettu huomattavasti. Terveydenhoitojärjestelmässä on kuitenkin vielä paljon puutteellisuksia. On kohotettava väestölle annettavan lääkintäpalvelun kulttuurua, sairaista on pidettävä parempaa huolta, on laajennettava poliklinikkojen verkostoa ja parannettava niiden toimintaa sekä terveydensuojelupalvelua, kotiinannettavaa lääkärinapua ja ensiapuasemien toimintaa.

Uutena viisivuotiskautena aiotaan laajentaa eri tautien erikoishoitoa sekä tukea vielä enemmän terveydenhoidon aineellista ja teknistä perustaa, rakennetaan paljon uusia kaupunki- ja maaseutupiirien sairaaloita ja poliklinikkoja, lisätään lääkkeiden tuotantoa.

Viisivuotiskaudeksi on suunniteltu toimenpiteitä tautien ehkäisyhoidon voimistamiseksi, lasten terveyden lujittamiseksi, liikuntakasvatuksen ja urheilun kehittämiseksi sekä ympäristön, ilman ja veden terveellistämiseksi samoin kuin väestön työ- ja elinolojen parantamiseksi. Terveydensuojelu- ja epidemiologisten elinten on kiristettävä ensi kädessä tuotantolaitosten ja talousjärjestöjen johtajille esitettäviä terveydensuojeluvaatimuksia. Erityistä huomiota on kiinnitettävä virussairauksien ja ennen kaikkea influenssan samoin kuin verenkiertosairauksien ja pahanlaatuisten kasvainten torjuntaan. Tulee suorittaa laajakantoista työtä uusien lääkeaineiden, antibioottien ja tehokkaiden rokotteiden löytämiseksi samoin kuin uusien hoitovälineiden, kokeiden ja laitteiden valmistamiseksi.

Emme epäile, etteivätkö tiedemiehemme, lääkärimme ja kaikki lääkintätyöntekijät, jotka nauttivat kansamme suurta arvontoa, täyttäisi kunnialla heille asetettuja tehtäviä ja saavuttaisi uutta menestystä terveydenhoidossa.

Tämän viisivuotiskauden tulee muodostua uudeksi vaiheeksi kulttuurirakennustyössä. Aineellisen tuotannon voimakas nousu ja työtätekevien elintason kohominen luovat kaikki sosialistisen neuvostokulttuurin kukoistuksen edellytykset. Lisäämällä herkeämättä aineellisten hyödykkeiden tuotantoa ja turvaamalla niillä koko väestö sosialistinen rakennustyö luo siten välttämättömät mahdollisuudet sekä kulttuurin kehitykselle että työtätekevien laajojen kerrosten pääsulle siitä osallisiksi. Yhdessäkään kapitalistisessa maassa ei ole eikä voi olla sellaista pyrkimystä kulttuuriin eikä niin nopeaa kansanjoukkojen kulttuurikehitystä kuin meidän maassamme, missä koko valta ja kaikki yhteiskunnan rikaudet ovat työtätekevän kansan hallussa. V. I. Lenin tarkoitti juuri tätä kun hän jo neuvostovallan alkuvuosina lausui: "Kansanjoukot eivät ole missään niin kiinnostuneita todellisesta kulttuurista kuin meillä; missään tuon kulttuurin kysymyksiä ei aseteta niin syvällisesti

eikä niin johdonmukaisesti kuin meillä” (Teokset, 33. osa, sivu 451). Nämä Leninin sanat ovat nykyään käyneet entistä ajankohtaisemmiksi. Uuden viisivuotis-kauden tulee muodostua sosialistisen kulttuurin voimallisen kukoistuksen kaudeksi.

Kahdeksan vuotta sitten otettiin Neuvostoliitossa käytäntöön kaikkien kouluikäisten lasten pakollinen 8-vuotinen oppivelvollisuus. Se on sosialismin suurenmoinen saavutus. Nykyään tuo saavutus, josta ovat kaukana jäljessä maailman kehittyneimmät kapitalistiset maat, ei voi enää tyydyttää synnyinmaamme laajoja joukkoja. Nyt on kohotettava kansanvalistus uudelle entistä korkeammalle tasolle: on saatettava pääpiirteissään päätökseen yleiseen 10-vuotiseen koulupakkoon siirtyminen.

Huomattavia määrärahoja tullaan myöntämään uusien koulujen rakentamiseen, koska ensi viisivuotiskautena saa täyden keskisivistyksen neljä kertaa enemmän nuoria kuin edellisen viiden vuoden aikana. Puolue-, neuvosto- ja ammattiliittojärjestöjen tulee valvoa kiinteästi uusien koulujen rakentamista ja niiden työskentelyn järjestämistä. Tuotantolaitokset, neuvostotilat ja kollektiivitaloudet tulevat epäilemättä antamaan huomattavaa apua uusien koulujen rakentamisessa ja kalustamisessa. Mutta päävastuu yleisen keskikoulusivistyksen turvaamisen todella historiallisen tehtävän ratkaisemisesta lankeaa luonnollisesti Neuvostoliiton koululaitoksen työntekijöiden omille harteille. Keskikoululaitoksellemme on paljon kiistattomia saavutuksia. Mutta sen työssä on myös vakavia puutteita, jotka voidaan ja jotka täytyy voittaa lähivuosien aikana. Koululaisten opetus liittyy vielä heikosti nykyaikaisen korkeasti koneellistetun tuotannon moninasiin tarpeisiin. Opetusohjelmia muutetaan vuodesta vuoteen, ohjelmat ovat ylikuormitettuja asioilla, jotka voitaisiin jättää pois tahi korvata nykytieteen kannalta tärkeämmillä. Useissa aineissa ei ole pysyviä oppikirjoja. Vielä on paljon tehtävää jokaisen koululaisen kasvattamiseksi itseksi, järjestyneisyyteen ja ahkeruuteen. Koululaisten fyysiseen ja esteetti-

seen valmennukseen kiinnitetään yhä vielä liian vähän huomiota.

Keskikoululaitoksen toimintaa on uutena viisivuotiskautena parannettava huomattavasti. Tässä ei pidä sääliä voimia: koulu muovaa ihmisen persoonallisuuden. Meidän on päästävä siihen, että koulumme antaisivat vankat tiedot, totuttaisivat nousevan polven työteliääksi, korkeasti tietoiseksi yhteiskunnallisesta velvollisuudesta, kasvattaisivat nuorisossa kommunismin rakentajan moraalisia säännöksiä vastaavat ominaisuudet.

Koululaitoksen opetus- ja kasvatustyön parantaminen ei ole tietenkään mikään kamppailu tai tavanmukaista uudelleenjärjestelyä, vaan se on jokapäiväistä luovaa työtä, joka on tehtävä kiirehtimättä todella tieteellisellä pohjalla.

Kansanopettajamme tekevät tavattoman tärkeää, todella jaloa työtä. Meidän on kohotettava entistä korkeammalle kansanopettajien merkitys ja arvovalta. Puolue-, neuvosto- ja ammattiliittojärjestöt, tuotantolaitosten, virastojen, kollektiivitalouksien ja neuvostotilojen työntekijäkunnat ovat velvolliset luomaan kaikki välttämättömät edellytykset opettajien hedelmälliselle työskentelylle ja auttamaan heitä vaikeassa, mutta samalla jalossa työssä, nousevan polven kasvattamisessa.

Keskikouluista ja teknikumeista tulee tänä viisivuotiskautena valmistumaan vuosittain 4—5 miljoonaa henkeä. Ymmärrettävästi vain osa heistä voidaan ottaa korkeakouluihin. Enemmistö menee työhön kansantalouden palvelukseen, ja viisivuotissuunnitelmassa on otettava huomioon toimenpiteet, jotka suovat jokaiselle heistä mahdollisuuden löytää paikkansa elämästä.

Teknisen ammattiopetuslaitoksen merkitys kasvaa. Viisivuotiskauden loppuun mennessä aiotaan vastaanottoa teknisiin ammattiopistoihin lisätä, ja se tulee olemaan 1,7—1,8 milj. henkeä vuodessa. Se vaatii opistoverkoston laajentamista sekä opistojen aineellisen opetusperustan tukemista.

Neuvostoliiton kansantalous potee suurta puutetta eri-

koissivistyksen saaneista työntekijöistä. Sen vuoksi aiotaan lisätä opiskelijoiden vastaanottoa teknikumeihin noin 1,5-kertaisesti ja kohottaa se 1970 mennessä 1,6 miljoonaan. On harkitusti parannettava teknikumien kaiken opetustoiminnan järjestämistä ajan vaatimuksia vastaavasti.

Lukuvuonna 1965/1966 Neuvostoliiton korkeakouluissa on 3 830 000 opiskelijaa. Viisivuotiskauden loppuun mennessä vuotuinen vastaanotto korkeakoulujen ensimmäiselle vuosikurssille aiotaan kohottaa 940 000:een. Yhteensä maan korkeakouluissa tulee olemaan noin 5 miljoonaa opiskelijaa.

On kohotettava specialistien koulutuksen tasoa. Sitä vaatii tiukasti elämä, tuotannon kehitys sekä tieteellinen ja tekninen edistys. Korkeakoulujen ja teknikumien on aseistettava kasvattinsa tieteellisellä marxilais-leniniläisellä maailmankatsomuksella, syvällisillä teoreettisilla ja käytännön tiedoilla. Maa odottaa korkeakoululaitokselta hyviä spesialisteja ja taitavia tuotannon järjestäjiä, jotka tuntevat perusteellisesti talouselämän, johtomenetelmät sekä työn tieteellisen järjestelyn periaatteet.

Täytyy tieteellisesti tutkia korkeakoulujen opetussuunnitelmia, opiskelijoiden ja opettajien työajan käyttö, jakaa järkiperaisesti aika luentojen, keskustelujen ja harjoittelun, opiskelijoiden itsenäisen kirjasto-, laboratorio- ym. työskentelyn kesken ja luoda kaikki välttämättömät edellytykset opettajien ja opiskelijoiden luovalle työskentelylle.

Meillä on erinomaisia korkeakouluja ja tieteellisiä tutkimuslaitoksia. Maamme on ylpeä ansiokkaista tiedemiehistään, jotka ovat kirjoittaneet nimensä maailman tieteen historiaan samoin kuin lahjakkaasta tiedemiesnuorisosta. Ja silti meidän on todettava, että tieteellisten tutkimuslaitosten toiminnan organisaatio, työntekijävöimien valinta ja sijoittelu samoin kuin taloudellisen ja moraalisen kannustamisen muodot eivät useinkaan edistä riittävässä määrin tieteellistä tutkimustyötä. uusien tutkimusten asettelua, rohkeaa tieteellistä etsis-

kelyä, kiinteää yhteyttä tuotantoon eikä tieteellisten ja teknisten saavutusten soveltamista käytäntöön, Asiat on järjestettävä niin, että tieteellinen tutkimustoiminta, ensi kädessä luonnontieteiden ja tekniikan alalla, muodostuisi yhteiskunnallisen työn tuottavimmaksi alaksi. Tämä ei ole pelkkä toivomus, se on täysin toteutettavissa oleva vaatimus, joka meidän on täytettävä.

Porvarilliset vastustajat ovat viime aikoina ruvenneet väitämään, että puoluettamme ja neuvostohallitusta kiinnostavat vain tekniset tieteet ja niihin liittyvät luonnontieteen alat. Tuossa väitteessä ei ole vähintäkään perää, koska koko toimintamme nojaa vankkaan tieteelliseen perustaan, yhteiskuntakehityksen edistyksellisimpään teoriaan. Marxismi-leninismi on tiede, jonka pohjalta johdetaan yhteiskuntakehitystä ja tapahtuu yksilön muovaaminen. Marxilais-leniniläisestä filosofiasta on jo kauan sitten tullut tieteellisten tutkimusten metodologia tiedon kaikilla aloilla. Materialistiseen historiankäsitteeseen perustuvat sosiologiset tutkimukset, jotka yleistävät sosialistisen yhteiskunnan elämän konkreettiset tosiasiat, esittävät päivä päivältä yhä suurempaa osaa käytännöllisten poliittisten, tuotannollisten ja kasvatuksellisten kysymysten ratkaisemisessa.

Maallamme on valtavat sosialistisen kulttuurin kehittämisen mahdollisuudet. Meillä on yli 25-miljoonainen työläisten ja talonpoikien keskuudesta lähtenyt kansansivistyneistön armeija. Kaikkiin liittotasavaltoihin ja autonomisiin tasavaltoihin on luotu laaja kulttuuri- ja taidelaitosten verkosto. Aikamme merkittävänä piirteenä on se, että taiteelliseen luomistyöhön on vedetty mukaan työtätekevään laajat joukot. Kansankulttuuriyliopistojen, kansanteattereiden, -filharmonioiden, -yhitysten ja muiden taideyhteisöjen toimintaan osallistuu noin 10 miljoonaa kaupunkien ja maaseudun työtätekevää. Kustannus-, elokuva-, radio- ja televisiotoiminta ovat saavuttaneet laajat mittasuhteet. Nämä kaikki ovat kansan aatteellisen ja sivistyksen mahtavia vipusimia, ja meidän on käytettävä niitä täydessä määrin hyväksi.

Talouselämän ja kulttuurin nykyinen taso ja niiden jatkuva kehitys luovat suotuisat edellytykset kommunistisen rakennustyön erään tärkeän tehtävän ratkaisemiselle — ruumiillisen ja henkisen työn eroavuuden samoin kuin kaupunkien ja maaseudun välisten eroavuuksien voittamiselle. Nykyisen viisivuotiskauden tulee muodostua pitkäksi askeleeksi näiden suurten sosiaalisten tehtävien ratkaisemisessa.

Direktiiviluonnoksessa on määritelty neuvostokulttuurin ja -taiteen jatkuvaan kehitykseen liittyvien tehtävien menestyksellisen ratkaisemisen aineellinen perusta. Teattereiden, kerhotalojen, kulttuuripalatsien ja -talojen, kirjastojen, museoiden sekä muiden kulttuuri- ja valituslaitosten koko laajan verkoston kaupungeissa ja maaseudulla on palveltava tehokkaasti työtätekevän väestön kommunistisen kasvatuksen asiaa, sen kulttuuritason kohottamista, niiden kykyjen ja lahjakkuuksien kehittämistä, joita kansallamme on niin runsaasti. Luovan sivistyneistön, kaikkien kulttuurin alalla työskentelevien henkilöiden tulee käyttää entistä paremmin hyväksi sosialistisen järjestelmän luovia suotuisia olosuhteita ja mahdollisuuksia, jotta tyydytettäisiin täydellisemmin neuvostokansan kasvavat henkiset tarpeet.

Direktiiviluonnoksessa viitotetut toimenpiteet kansan aineellisen hyvinvoinnin lisäämiseksi ja kulttuuritason kohottamiseksi vaativat, kuten jo mainittiin, valtavia aineellisia menoja. Puolueen keskuskomitea pitää näitä toimenpiteitä kuitenkin vasta miniminä. Meistä itsesämme, työmme ja taloudenpitomme tuloksista riippuu missä määrin me menemme jo tämän viisivuotiskauden aikana pitemmälle, ja mitä pystymme tekemään ylimääräisesti kansan elintason kohottamiseksi. Jos me pystymme ylittämään tuotannon lisäämisen, omakustannusten alentamisen ja kannattavuuden kohottamisen suunnitelmatehtävät, niin valtio saa aineellisia mahdollisuuksia ylimääräisten toimenpiteiden suorittamiseen kansan elintason kohottamiseksi.

VIII. Neuvostoliiton taloudellisten yhteyksien kehittäminen ulkomaihin

Toverit! Kuluneella seitsenvuotiskaudella Neuvostoliitto kehitti edelleenkin aktiivisesti taloudellisia yhteyksiään muihin maihin. Valtiomme toiminta tällä alalla ei ainoastaan edistänyt Neuvostoliiton taloudellista nousua, vaan myös lujitti sosialistisen maailmanjärjestelmän maiden yhtenäisyyttä, voimisti tämän järjestelmän mahtia, lujitti itsenäisen kehityksen tielle astuneiden Aasian ja Afrikan nuorten kansallisten valtioiden asemia. Neuvostoliiton taloudelliset yhteydet ulkomaihin ovat muodostuneet suuren kansainvälisen merkityksen omaavaksi tekijäksi, joka vastaa rauhantaistelun ja yhteiskunnallisen edistyksen puolesta käytävän taistelun etuja.

Tärkein sija taloudellisissa yhteyksissämme ulkomaihin on sosialistisilla mailla. Niiden osuus Neuvostoliiton ulkomaisessa kauppavaihdossa on lähes 70 prosenttia. Sosialististen maiden välinen työnjako näyttelee yhä huomattavampaa osaa kansantalouden turvaamisessa välttämättömällä kalustolla ja raaka-aineilla ja väestön entistä paremmassa varustamisessa erilaisilla kulutus-tarvikkeilla. Se nopeuttaa teknistä edistystä ja tehostaa yhteiskunnallista tuotantoa. Vapaaehtoisuuden ja täydellisen tasa-arvoisuuden pohjalle perustuva kansainvälinen sosialistinen työnjako auttaa meitä ja ystäviämme, sosialistisia veljesmaita, kulkemaan nopeampaa vauhtia kohti yhteistä päämääräämme — rakentamaan kommunismin.

Tällä viisivuotiskaudella Neuvostoliiton ja sosialististen maiden taloudelliset yhteydet lujittuvat entisestään.

Yhteistoimintamme tieteen ja tekniikan alalla laajenee ja tavaravaihto kasvaa. Valtioidenvälisten taloudellisten yhteyksien käytännössä koko joukko maita on ensi kerran sopinut niin suurista keskinäisistä tavaratoimituksista viisivuotiskaudeksi eteenpäin. Uutta suunnitelmaa koskevissa direktiiveissä edellytetään, että Neuvostoliitto täyttää sitoumuksensa, jotka se on ottanut veljesmaiden kanssa solmimiensa pitkäaikaisten kauppasopimusten mukaisesti.

Yhteistoiminta sosialistisen järjestelmän valtioiden kanssa tulee myötävaikuttamaan uuden viisivuotissuunnitelman tehtävien täyttämiseen. Neuvostoliitto ostaa kalustoa enempää kuin tuhatta kemianteollisuuden, kevyen-, elintarvike- ym. teollisuuden alojen tuotantolaitosta ja työosastoa varten. Veljesmaiden tavaratoimitukset tyydyttävät 48 prosenttia tarpeistamme kuljetusalan osalta, 40 prosenttia pääradoilla ja tehdasradoilla käytettävien sähkövetureiden osalta, 36 prosenttia matkustajavaunujen osalta jne. Me ostamme niin ikään suuren määrän sellaisia kulutustarvikkeita kuin valmiita vaatteita, trikootuotteita, jalkineita, kankaita, elintarvike- ja kemianteollisuuden tuotteita. Se antaa mahdollisuuden tyydyttää täydellisemmin väestömme tarpeet. Sosialististen maiden suurimmat tarpeet monenlaisen kaluston ja koneiden osalta, kiinteän ja nestemäisen polttoaineen, metalliteollisuuden raaka-aineen ja metallien, puuvillan, puutavaran, selluloosa- ja paperiteollisuuden tuotteiden ja eräiden muiden tarpeellisten tavarain osalta tullaan tyydyttämään Neuvostoliiton tavaratoimituksilla.

Taloudellisen yhteistoiminnan kehittäminen nostaa tietenkin esiin uusiakin ongelmia. Nykyään sosialistiset maat saavat 95 prosenttia tarvitsemistaan koneista ja kalustosta oman tuotantonsa ja keskinäisen tavaravaihtonsa turvin. Tällaisen asiointilan vallitessa teollisuus ja ulkomaankaupan järjestöt ovat suuressa vastuussa siitä, että keskinäisten sopimusten mukaan toimitettava tavaralla olisi parasta laatua ja se toimitettaisiin sitoumusten

edellyttämänä aikana. Olemme varmoja siitä, että meidän maamme samoin kuin ystäväm maidenkin teollisuuden ja ulkomaankaupan työntekijät suuntaavat ponnistuksensa tämän tehtävän ratkaisuun.

Direktiiviluonnoksessa on otettu huomioon myös sosialististen maiden kiinnostuneisuus teollisuuden erikoistamisen ja yhteistoiminnallistamisen kehityksestä. Sosialistisen tuotannon yhteistoiminnallistamisen kehityksen perustana on luonnollisesti sen jokaisen osallisen etujen tiukka noudattaminen.

Uudella viisivuotiskaudella meidän on tehtävä paljon myös tieteellis-teknisen yhteistoiminnan laajentamiseksi. Sosialististen maiden ponnistusten koordinointi teoreettisten ja sovellettujen tutkimusten sekä konstruointi- ja suunnittelutöiden alalla muuttuu erääksi tärkeäksi suunnaksi sosialistisen maailmanjärjestelmän mahdollisuuksien järkiperaisessä hyväksikäytössä.

Sosialististen maiden keskinäisten taloudellisten yhteyksien kaikinpuolinen kehitys on ensiarvoisen tärkeä tehtävämme, sillä se vastaa sekä jokaisen maan että koko sosialistisen maailmanjärjestelmän perusetuja. Puolueemme keskuskomitea ja neuvostohallitus pitää ohjeenaan proletarisen internationalismin leniniläisiä periaatteita tulevat vastedeskin tekemään kaikkensa veljesmaiden yhteistyön laajentamiseksi, sosialistisen ystävyysliiton taloudellisen mahdin suurentamiseksi, sen yhtenäisyyden lujittamiseksi.

Annamme suuren merkityksen Neuvostoliiton taloudellisten yhteyksien laajentamiselle Aasian, Afrikan ja Latinalaisen Amerikan riippumattomiin valtioihin. Nykyisissä olosuhteissa nämä maat, joiden väestö käsittää noin puolet koko ihmiskunnasta, ovat muuttuneet imperiaalisuutta vastaan käytävän ankaran taistelun areenaksi. Neuvostoliiton taloudellinen yhteistoiminta nuorten kansallisten valtioiden kanssa lujittaa näiden valtioiden taloutta ja samalla sillä on tärkeä merkitys taistelussa, jonka tarkoituksena on turvata rauha ja kansojen oikeus vapauteen ja itsenäiseen kehitykseen.

Taloudellisessa suhteessa Neuvostoliiton ja kehitysmaiden yhteistoiminta on suunnattu sellaisten perusongelmien ratkaisemiseen kuten kansallisen teollisuuden tärkeiden alojen luomiseen, teknisten ja tieteellisten kaaderien valmennukseen, kehitysmaiden asemien varmentamiseen maailmanmarkkinoilla. Neuvostoliitolle tämä yhteistoiminta avaa niin ikään lisämahdollisuudet käyttää laajemmin kansainvälisen työnjaon etuisuuksia. Me voimme ostaa kehitysmaista yhä suuremmassa määrin niiden perinteellisiä tavaroita — puuvillaa, villaa, vuotia, ei-rautametallien malmirikasteita, kasvisrasvoja, hedelmiä, kahvia, kaakaopapuja, teetä ja muita raaka-ainelajeja sekä valmiita tuotteita.

Viisivuotiskaudella Neuvostoliiton ja kehitysmaiden tavaravaihto lisääntyy huomattavasti. Tällöin tulevat kysymykseen paitsi tavaravaihdon lisäämistä myös sen rakenteelliset muutokset, jotka vastaisivat kehitysmaiden taloudessa tapahtuvia muutoksia. Viisivuotissuunnitelmaa koskeva direktiiviluonnos edellyttää koneiden ja teknisen kaluston viennin huomattavaa laajentamista itsenäistä kansallista taloutta pystyttäviin maihin. On tärkeää, että vastaavasti lisääntyisi myös varaosien, apukaluston sekä materiaalien ja eräiden raaka-ainelajien vienti.

Kansallisten kaaderien kouluttamisella on suuri merkitys kehitykselle. Sellaisten kaaderien luominen on yhtä tärkeä asia kuin kansallisten teollisuuslaitosten rakentaminen. Direktiivien luonnos edellyttää yhteistoimintamme kehitystä kansallisten asiantuntijakaaderien valmennuksen alalla.

Me uskomme imperialismia vastaan taistelevien kansojen luoviin kykyihin, uskomme niiden oikeudenmukaisen asian voittoon ja tulemme tekemään kaikkemme laajentaaksemme jatkuvasti taloudellista yhteistoimintaamme niiden kanssa.

Kuluneella viisivuotiskaudella Neuvostoliiton ja kapitalististen maiden — ensisijaisesti Suomen, Ranskan, Italian, Japanin, Englannin ja Ruotsin — välinen kau-

pankkynti laajeni yli puolitoista kertaa. Lännen kauppasuhteet Neuvostoliittoon eivät kuitenkaan ole vapaat keinotekoisista rajoituksista. Useissa maissa ovat vielä korotetut tullimaksut Neuvostoliiton tavaroille. USA koettaa estää Neuvostoliiton ulkomaankaupan kehitystä. Noilla yrityksillä ei kuitenkaan ole menestystä. Moisilla toimenpiteillä USA voi ainoastaan hankkia sellaisen maan alhaisen maineen, joka 20. vuosisadalla yrittää asettaa sulkuja laajoille kansainvälisille kauppayhteyksille.

Kansainvälisen työnjaon objektiiviset tarpeet johtavat epäilemättä siihen, että Neuvostoliiton viennin rakenne tulee yhä enemmän vastaamaan taloutemme nykyistä rakennetta ja sen mahdollisuuksia. Ja jos kauppakumppanimme ottavat huomioon muutokset, jotka ovat tapahtuneet ja tapahtuvat Neuvostoliiton kansantaloudessa, niin sen ansiosta voimme suurentaa oleellisesti kapitalistimaista ostamiemme tavaroiden määrää. Viisivuotissuunnitelmaa koskevien direktiivien luonnoksessa edellytetään kapitalististen maiden kanssa tapahtuvan tavaravaihdon kasvua. Pitkäaikaiset kauppa- ja luottosopimukset, jotka heijastavat kiinnostusta molempipuolisten hyödyllisten kauppayhteyksien kehitykseen Neuvostoliiton kanssa, tulevat mielestämme edistämään tuota kasvua vielä suuremmassa määrin kuin edellisinä vuosina.

Meidän aikanamme käy yhä ilmeisemmäksi, että nyky maailmassa tapahtuva tieteellis-tekninen vallankumous vaatii vapaampaa kansainvälistä taloudellista kanssakäymistä, luo edellytykset laajemmalle sosialististen maiden ja kapitalistisen järjestelmän maiden väliselle taloudelliselle kanssakäymiselle. Tämä prosessi vuorostaan voi vaikuttaa myönteisesti kansainväliseen tilanteeseen.

Kuluneella viisivuotiskaudella ulkomaankauppa auttoi meitä ratkaisemaan useita tärkeitä kansantalouden tehtäviä. Emme silti käytä riittävästi hyväksemme ulkomaisten taloudellisten yhteyksien kehitysmahdollisuuksia.

On tullut aika arvostaa hieman toisin ulkomaankaupan merkitystä. Ulkomaankaupan järjestöjen työntekijät sulkeutuvat usein omaan toimintapiiriinsä eivätkä ota riittävästi huomioon sitä, että heidän on alistettava toimintansa palvelemaan koko kansantalouden tuloksellisuuden korottamisen tehtäviä. On itsestään selvää, että ulkomaankaupan perspektiivisuunnitelmassa ei voida ennakoida kaikkia mahdollisuuksia ja muutoksia, joita tapahtuu kansainvälisillä markkinoilla, mutta juuri siksi on erityisen tärkeää, että ulkomaankaupan työntekijät tuntisivat hyvin taloutemme tarpeet ja osoittaisivat aloitteellisuutta edullisimpia osto- ja myyntioperaatioita koskevien kysymysten asettelussa. Toisaalta taas teollisuuden työntekijät pitävät usein vielä ulkomaankauppaa jonain toistarvoisena. On luovuttava tästä kerrassaan väärästä kannasta ja lujitettava teollisuuden ja ulkomaankaupan välisiä yhteyksiä.

Uudessa viisivuotissuunnitelmassa meidän täytyy määrittellä toimenpiteet viennin ja tuonnin tavararakenteen parantamiseksi oleellisesti, niiden tehokkuuden suurentamiseksi, vientitavaroiden laadun parantamiseksi, kaupankäyntimenetelmien täydellistämiseksi ja tuontitavaroiden käyttämiseksi tarkoituksenmukaisemmin. Vientimme volyymin suunnitellaan laajenevan huomattavasti ja sen tuloksellisuuden kasvavan. Siinä tarkoituksessa on taattava ensisijainen koneiden, teknisen kaluston ja muiden valmiiden tuotteiden viennin kasvu sekä sellaisten raaka-aineiden, puolivalmisteiden ja materiaalien viennin laajeneminen, jotka takaavat korkean myyntitulon valuuttana. Tämä kansantalouden tärkeä tehtävä voidaan ratkaista suunnitteluelinten, teollisuuslaitosten, ulkomaankaupan järjestöjen ja kulkulaitosten yhteisen määrätietoisen toiminnan tietä.

Teollisuutemme kehitys tulevilla viisivuotiskaudella avaa lisämahdollisuuksia ulkomaankaupan alalla. On sannaava, että monet kotimaiset konetehtaat tuottavat jo nyt teknisesti viimeistelyä ja rakenteeltaan omaperäistä kalustoa. Siksi varsinkaan ei voida sietää, että nuo

ensiluokkaiset tuotteet — erinomaisten insinööriemme ja työläistemme luovan ajattelun ja mestarillisuuden tulokset — eivät useinkaan vielä pääse ulkomaanmarkkinoille ainoastaan siitä syystä, ettei kiinnitetä riittävästi huomiota niiden viimeistelyyn, piirustusten ja teknisten laskelmien laadintaan, huollon takaamiseen ja mainostukseen.

Aina viime aikoihin asti olemme väheksyneet patenttien ja lisenssien myynnin ja oston merkitystä. Maailmanmarkkinoilla taas niiden myynti ja ostot näyttävät yhä huomattavampaa osaa ja kehittyvät nopeammin kuin teollisuustavarain kauppa. Meidän tiedemies- ja teknikkokaaderimme kykenevät — kuten käytäntö on osoittanut — luomaan viimeistelyjä koneita ja kalustoa. Siksi me voimme ja meidän on saatava ansaittu sija maailman lisenssimarkkinoilla. Usein meidänkin on vuorostamme edullisempaa ostaa lisenssi kuin kehittää jotakin ongelmaa. Patenttioikeuksien ostot ulkomailta sallii uudella viisivuotiskaudella säästää satoja miljoonia ruplia tieteellistä tutkimustyötä varten.

Edullisimpien vientitavaroiden tuotannon laajentaminen on yksi suurimpia uuden viisivuotiskauden tehtäviä. Ministeriöiden ja suunnitteluelinten on ryhdyttävä tarmokkaasti ratkaisemaan tätä tehtävää.

Teollisuuden työntekijäin on tutkittava tuotteidensa menekkiä niin kotimaassa kuin ulkomaillakin, ja Ulkomaankaupan ministeriö on velvollinen hankkimaan heille tarvittavia tietoja.

Taloudelliset yhteydet ulkomaihin on tärkeä toimintamme ala. Tällä alalla toimivat ihmiset tekevät suurta valtiollista työtä. Heidä on autettava, heidän aloitettaan on kannatettava. Neuvostoliiton ja ulkomaisten taloudellisten yhteyksien menestyksellinen kehittäminen ja niiden tuloksellisuuden kohottaminen tulevat edistämään kansantaloutemme jatkuvaa nousua, Neuvostoliiton ulkopoliittikan leniniläisen kurssin horjumattomaa noudattamista.

IX. Viisivuotissuunnitelman kansainvälisestä merkityksestä

Toverit! Puolueemme edustajakokoukset ovat aina herättäneet suurta kiinnostusta ulkomailla. Neuvostoliitto on sosialistinen suurvalta, jolla on mahtavat taloudelliset ja sotilaalliset voimavarat ja suuri kansainvälinen arvovalta. Ulkomaiset ystävämme — ja ystäviä meillä on maailman kaikilla kolkilla — näkevät neuvostomaan uudessa viisivuotissuunnitelmassa kansamme uusien menestysten takeen, kansamme, joka on historiassa ensimmäisenä rakentanut sosialismin ja ryhtynyt luomaan kommunistista yhteiskuntaa. Luokkavihollistemme on pakko ottaa huomioon laskuissaan yhä enemmän neuvostovaltion saavutukset.

Voiton saavuttaneen ja sosialismia ja kommunismia rakentavan työväenluokan esimerkin voima on yksi tärkeimmistä maailman vallankumousliikettä edistävästä tekijöistä. Voimme täydellä syyllä sanoa, että kansantaloussuunnitelmamme ja saavutuksemme ovat parasta valistustyötä sosialismin ja kommunismin puolesta miljoonaisten työväenjoukkojen keskuudessa maailman kaikissa maissa. Nykyään käsitämme paremmin kuin milloinkaan, kuinka syvällinen merkitys sisältyy V. I. Leninin sanoihin, että sosialistinen valtiomme vaikuttaa kansainväliseen vallankumoukseen pääasiallisesti talouspolitiikallaan. Hän osoitti, että sosialismi luo entistä korkeamman työn tuottavuuden, ja piti kahden järjestelmän taloudellista kilpailua historiallisesti lakimääräisenä prosessina.

Maamme ryhtyi käymään tätä kilpailua tosiasiallisesti

sisäisen vastavallankumouksen ja ulkomaisen interven-
tion nujertamisen jälkeen, jolloin neuvostokansa alkoi
puolueensa johdolla toteuttaa käytännössä Leninin joh-
toajatuksia sosialismin rakentamisesta yhdessä maassa.
Me emme tietenkään voineet asettaa alkuaikoina kon-
kreettiseksi tehtäväksi kapitalistisen maailman rikkaim-
pien valtioiden ohittamista. Mutta sitä mukaa kuin ta-
loudelliset asemamme lujittuivat tämä tehtävä sai yhä
reaalisemmat muodot.

Neuvostoliiton teollisen mahdin järkkymätöntä kas-
vua todistavat esim. teräksen tuotantoa koskevat nume-
rotiedot. Kun meillä tuotettiin v. 1928 vain 3,9 prosent-
tia maailman terästuotosta, niin nykyään me tuotamme
siitä miltei 20 prosenttia. Neuvostoliiton terästuotanto
oli v. 1928 vain 8 prosenttia Yhdysvaltojen terästuotan-
nosta ja me olimme tällä alalla suuresti jäljessä Englan-
nista, Ranskasta ja Saksasta, kustakin erikseen. Vuonna
1965 Neuvostoliiton terästuotanto nousi jo 75 prosent-
tiin USA:n terästuotantoon verraten ja oli tuntuvasti
edellä Englannin, Ranskan ja Saksan Liittotasavallan
yhteisestä terästuotannosta.

Kapitalistisessa järjestelmässä on elimellisiä vikoja,
joita ei voida poistaa. Ei mikään, eivät valtion tekemät
talouselämän säännöstely-yritykset eivätkä muutkaan
tekijät, joihin porvarilliset taloustieteilijät ovat panneet
toiveitaan, auta muuttamaan talouselämän kehityksen
spontaanisuutta. turvaamaan vakaata taloudellista kas-
vua, poistamaan epätasaisuutta taloudellisessa kehityk-
sessä ja kapitalismille luontaisia antagonistisia luokka-
ristiriitoja. USA:ssa oli vuosien 1948 ja 1961 välisellä
kaudella neljä liikatuotannosta johtuvaa taloudellista
laskukautta. Teollisuustuotannon kasvussa, joka Länsi-
Euroopan maissa on noussut joinakin vuosina 8—10 pro-
senttiin ja Japanissa jopa 15 prosenttiin ja siitä yli, on
ajoittaisesti tapahtunut jyrkkää laskua. Parin viimeksi
kuluneen vuoden aikana Länsi-Euroopassa ja Japanissa
on ollut havaittavissa tuntuvaa talouden kehitysvauhdin
hidastumista.

Yleensä voidaan sanoa sodanjälkeisen kauden todistavan, että kapitalistisen maailman taloudellinen ja siis myös poliittinen asema on epävakaa.

Mitä Neuvostoliiton talouteen tulee, niin voimme täydellä syyllä sanoa kansantaloutemme kehittyneen herkeämättä. Uuden viisivuotissuunnitelman toteuttaminen merkitsee maamme taloudellisen mahdin jatkuvaa lujittumista ja tilanteen muuttumista kansainvälisellä areenalla entistä edullisemmaksi rauhan ja sosialismin asialle.

Valtion talouden tilasta riippuu myös sen puolustuskunto, kuten me kaikki hyvin tiedämme. Tämä pätee erityisesti meidän aikanamme, jolloin aseet käyvät rakenteeltaan entistä mutkikkaammiksi ja kalliimmiksi ja niiden tuotanto vaatii tieteen ja tekniikan korkeaa kehitystasoa. Talouttamme kehittämällä me näin ollen tehostamme samalla Neuvostoliiton puolustuskuntoa ja koko sosialistisen leirin mahtia. Kansamme ja muiden kansojen vallankumoukselliset aikaansaannokset joutuisivat uhatuiksi, ellei niitä suojaisi suoranaisesti tai välillisesti sosialistisen ystävyysliiton maiden ja ennen kaikkea Neuvostoliiton jättimäinen aseellinen mahti. Ja kun imperialistit eivät aina rohkene toimia haluamallaan tavalla, niin se johtuu yksinomaan siitä, että he tietävät hyvin kuinka vaarallista se on heille.

Edustajakokoukselle esittämässään keskuskomitean toimintaselostuksessa toveri L. I. Brezhnev eritteli kaikinpuolisesti nykytilannetta. Tämänpäiväiselle maailmantilanteelle on kuvaavaa paitsi sosialismin ja edistyksen voimien jatkuvaa kasvua myös maailman taantumusvoimien pyrkimys lujittaa asemiaan ja siirtyä vastahyökkäykseen siellä missä se on mahdollista saadaakseen menettämänsä takaisin. Imperialistien ja ensi kädessä Amerikan imperialistien ja heidän länsisaksalaisten liittolaistensa noudattama hyökkäyshenkinen linja estää ratkaisemasta monia ajankohtaisiksi käyneitä ongelmia. Aasian kaakkoisosassa USA on lähtenyt avoimeen hyökkäykseen, mikä synkentää uhkaavasti koko

kansainvälistä tilannetta. Neuvostoliitto antaa Vietnamin vapaudentahtoiselle kansalle laajaa tukea. Tulemme edelleenkin antamaan tätä tukea niin paljon kuin tarvitaan aina siihen asti, kunnes Vietnamin kansa vie voitokkaasti päätökseen sankarillisen taistelunsa maahanhyökkäjiä vastaan.

Vietnamin sodan varjolla USA:ssa on pantu alulle uusi vaihe asetuotannon lisäämisessä. Washingtonissa laaditaan aseellisten voimien lisäämisen suunnitelmia. USA:n kongressi on myöntänyt Vietnamin sodan käymiseen vielä yli 13 miljardia dollaria, ja seuraavalla varainhoitokaudella suoranaiset sotilasmenot tulevat kuulemma käsittämään enemmän kuin 60 miljardia dollaria.

Tällaisessa tilanteessa emme luonnollisestikaan voi heikentää toimintaamme maan puolustuskunnan tehostamisen alalla. Me pidämme mielessämme V. I. Leninin sanat: "Koska kerran olemme ryhtyneet rauhalliseen rakennustyöhömme, teemme kaikkemme voidaksemme sitä jatkaa keskeytymättömästi. Ja samanaikaisesti, toverit, olkaa varuillanne, varjelkaa maamme ja Punaisen Armeijamme puolustuskuntoa kuin silmäteräänne ja muistakaa, ettei meillä ole oikeutta antaa periksi hetkeksikään kun kysymyksessä ovat maamme työläisten ja talonpoikien edut ja heidän aikaansaannoksensa."

Siksi puolueemme keskuskomitea ja neuvostohallitus tulevat edelleenkin katsomaan äärimmäisen tärkeäksi tehtäväksi aseellisten voimiemme lujittamisen, joiden olemassaolon tarkoituksena on sosialismin puolustaminen ja neuvostokansan rauhanomaisen työn suojeleminen.

Tosiasiat osoittavat, että samaan aikaan kun kansantaloutemme kehitys vaikuttaa yhä voimakkaammin Neuvostoliiton kansainväliseen asemaan ja yleiseen maailmantilanteeseen, maailmantilanne taas vaikuttaa tietyllä tavalla meidän suunnitelmiiimme sekä talouselämäme kehityskulkuun, vauhtiin ja näköaloihin. Jos kaikki riippuisi yksinomaan meistä, supistaisimme epäilemättä tuntuvasti sotilasmenoja ja sijoittaisimme vastaavasti enemmän varoja rauhan tarkoituksia palvele-

ville kansantalouden aloille ja suurentaisimme kulutukseen tarkoitettua kansantulon osaa. Olemme sanoneet jo monesti ja toistamme jälleen, että pidämme vahingollisena ja vaarallisena kilpavarustelua, johon imperialistivaltiot ja ennen kaikkea USA ovat ihmiskunnan pakottaneet. Neuvostoliitto on tehnyt ja tekee kaiken voitavansa tämän inhimillisen työn, energian ja varojen järjestämisen haaskauksen lopettamiseksi.

Ilmoitamme taas samoin kuin aikaisemminkin, että Neuvostoliiton politiikka on rauhan puolustamisen politiikkaa, jonka tarkoituksena on taistelu kaikkia niitä voimia vastaan, jotka tahtoisivat sysätä ihmiskunnan sodan tielle. Tärkeimpänä tehtävänä on estää uuden maailmansodan puhkeaminen. Kaikkinaiset todella rauhan säilyttämiseen ja lujittamiseen tähtäävät aloitteet saavat osakseen hyväksymisemme ja kannatuksemme. Neuvostohallitus on valmis yhteistoimintaan kaikkien hallitusten kanssa, jotka ovat tai tulevat olemaan kansainvälisen jännityksen laukaisemisen ja kansojen turvallisuuden lujittamisen kannalla.

Me tulemme vastaisuudessaakin pyrkimään siihen, että rauhallisen rinnakkainolon periaatteet olisivat määräävinä yhteiskuntajärjestelmältään erilaisten valtioiden keskinäisissä suhteissa. NKP:n keskuskomitean toimintaselostuksessa esitetyn kansainvälisen tilanteen tervehdyttämisohjelman käytännöllinen toteuttaminen palvelisi parhaimmalla mahdollisella tavalla tätä tarkoitusta.

Niin monimutkainen kuin kansainvälinen tilanne onkin, meillä kommunisteilla on täysi syy katsoa tulevaisuuteen optimistisesti. Tänään kun maamme on voimiansa kukoistuksessa, kun sosialismi on voittanut monissa maissa, kun meillä on paljon liittolaisia ja ystäviä, jotka ovat lähettäneet edustajistonsa tähän kokoukseen, ja kun kommunistinen liike on laajentunut maapallon kaikille mantereille me sanomme: hyökkääjät voidaan ja pitää taltuttaa, uusi maailmansota voidaan ja pitää ehkäistä.

Muuttaakseen tämän mahdollisuuden todellisuudeksi

NKP:n keskuskomitea ja neuvostohallitus kannattavat uuden maailmansodan vastustajain vankan ja varman rintaman luomista. Me lähdemme siitä, että mitä laajempi tämä rintama tulee olemaan, sitä vaikeampi rauhan vihollisten on toteuttaa hankkeitaan. Kaikki vilpittömät rauhan ystävät — ja he muodostavat enemmistön kaikissa maissa — voivat luottaa siihen, että Neuvostoliitto puolustaa loppuun saakka yleisen rauhan ja kansojen turvallisuuden intressejä.

Me Neuvostoliiton kommunistit olemme aina olleet ja tulemme olemaan internationalisteja. Sisäisiä kysymyksiä ratkaistaessa me lähdemme sen vuoksi siitä, että suunnitelmiamme ja tekojemme on autettava sosialistisen ystävyysliiton maita, kansainvälistä työväenluokkaa sekä kansojen kansallista vapausliikettä saavuttamaan uusia voittoja. Puolueen edustajakokouksen käsiteltävänä olevan Neuvostoliiton talouden jatkuvaa kohottamista ja tehostamista edellyttävän suuren ohjelman menestyksellinen toteuttaminen vaikuttaa epäilemättä syvästi maailman tilanteeseen.

Meitä ilahduttaa, että lukuisat veljespuolueiden valtuuskunnat kiinnittävät puheissaan runsaasti huomiota Neuvostoliiton kansantalouden kehityksen kysymyksiin. Voidaan täydellä syyllä sanoa niiden osallistuvan aktiivisesti viisivuotissuunnitelmamme käsittelyyn. Tämä puhuu siitä, että uusi kansantaloussuunnitelmamme ei ole yksinomaan Neuvostoliiton kansojen sydänasia. Kaikkien veljespuolueiden kommunistit, kaikki Neuvostoliiton ystävät ja edistysmieliset ihmiset kautta maailman pitävät sitä läheisenä asianaan. Puolueemme keskuskomitean ja neuvostohallituksen nimissä kiitämme lämpimästi täällä olevia kokousvieraita, veljespuolueiden edustajia siitä, että he ovat osoittaneet niin suurta mielenkiintoa kansantaloutemme kehittämishjelmaa kohtaan ja toivottavat meille menestystä sen täyttämässä.

Toverit! Uuden viisivuotissuunnitelman tehtävät ovat valtavat ja suurenmoiset. On tehtävä paljon enemmän

kuin edellisellä viisivuotiskaudella. Näiden tehtävien toteuttaminen antaa uutta mittavuutta kommunismin rakentamiselle lähentäen työväenluokan ja koko neuvostokansan suurta päämäärää. Puolueemme, kommunismin rakentajain kärkijoukon, koko monitahoinen toiminta palvelee tätä asiaa.

Meille kommunismi ei ole mikään abstraktinen ihanne. Se on objektiivinen historiallinen välttämättömyys. Se on miljoonien työtätekevien jokapäiväistä elävää toimintaa ihmisen onnen, hyvinvoinnin ja kaikinpuolisen vapaan kehityksen nimessä.

Viisivuotiskauden tavoitteita ei ole määritelty mieltävaltaisesti, vaan ne juontuvat uuden yhteiskunnan rakentamisesta saadusta kokemuksesta, nykykauden yhteiskuntataloudellisen kehityksen objektiivisten tendenssien ja tarpeiden tieteellisestä erittelystä.

Näiden tehtävien toteuttamisteitä ja laajuutta määriteltäessä ei voida eikä anneta sijaa subjektivismille. Toivottua ei saa pitää todellisuutena. Tietenkin tekisi mieli ratkaista mahdollisimman pian kaikki kehityksemme kulussa kertyneet probleemit. Mutta jokainen niiden ratkaisuun johtava askel on perusteltava kaikinpuolisesti, sen on pohjauduttava jo saavutettuihin, reaaliin mahdollisuuksiin, jotka olemme luoneet yhteisellä työllämme.

Viisivuotiskaudella luodaan maataloustuotannon herkeämättömän kasvun sekä teollisuuden ja maatalouden — yhteiskunnallisen tuotannon kahden tärkeimmän alan — sopusuhtaisen kehityksen vankka perusta. Se auttaa tasoittamaan olennaisesti kaupunkilais- ja maaseutuväestön työ- ja elinoloja. Siinä on uuden viisivuotiskauden erikoinen merkitys.

Tieteen ja tekniikan kehitys johtaa siihen, että yhteiskunta tarvitsee yhä enemmän sivistyneitä, hyvin koulutettuja työntekijöitä, jotka suhtautuvat luovasti asioihin. Meidän yhteiskuntajärjestelmämme luo äärimmäisen suotuisat olosuhteet sen tyyppisten työntekijäin muovaamiselle. Talouselämän vaatimusten ja yhteiskunnal-

listen mahdollisuuksien sopusuhtainen yhdistyminen luo edellytykset henkisen ja ruumillisen työn välisten olenaisten eroavuuksien täydellisemmälle poistamiselle. Uusi viisivuotiskausi on suuri edistysaskel tämän historiallisen tehtävän ratkaisemisessa. Viisivuotisuunnitelma on tärkeämerkityksinen myös tämän vuoksi.

Näitä suuria tehtäviä ratkaistaessa lujittuu vielä enemmän yhteiskuntamme sosiaalinen yhdenlaatuisuus, mikä on menestyksellisen kommunismin etenemisen välttämätön ehto.

Mitään suunnitelmaa, olipa se perusteltu kuinka syvällisesti tahansa, ei voida täyttää menestyksellisesti, ellei sen toteuttamisesta tule koko kansan sydämenasia. Ensivuoroisena talouspoliittisena tehtävänä on saada liikkeelle kansan luovat voimat ja asettua niiden johtoon, kohottaa kansantalouden kaikissa renkaissa jokaisen kommunistin, jokaisen työntekijän aktiivisuutta, aloitteellisuutta, korkeaa vastuuntuntoa ja pyrkimystä uuteen.

Toverit!

On kulunut miltei puolivuosisataa siitä, kun synnyinmaamme lähti sosialistisen kehityksen tielle. Tämä oli vaikea ja ennen tutkimaton tie. Nykyään Neuvostoliitto on mahtava sosialistinen suurvalta, joka etenee yhdessä muiden sosialististen maiden kanssa kohti suurta yhteistä päämääräämme.

Maamme saa kiittää kaikista voitoistaan Leninin puoluetta, joka on johtanut maata viisaasti, ollut järkähtämättömän uskollinen marxismille-leninismille ja tukeutunut aina maailman ihmeellisimpään voimaan, kuten Lenin sanoi, työläisten ja talonpoikain voimaan.

Kansamme saavuttaa puolueen johdolla uusia voittoja kommunismin rakentamisessa pitäen ohjeenaan kuolematonta, rakentavaa, vallankumouksellista marxismin-leninismia oppia.

Eläköön maineikas leniniläinen puolueemme!

Eläköön suuri neuvostokansa, kommunismin rakentaja!